

prescripcions relatives a amplada i alçària establertes a la regla 13 E 4) inclouen almenys el 30 per 100 de L_t , i tot el puntal del vaixell en ambdós costats, o almenys el 30 per 100 de l'àrea projectada del folre exterior del fons dins dels límits de L_t la secció que defineix la regla 13E 2); o

b) el vaixell utilitza el mètode de càrrega amb equilibri hidrostàtic, tenint en compte les directrius elaborades per l'Organització.

7) L'Administració pot permetre que un petrolier de categoria 1 continuï operant després de la data de l'aniversari el 2005 del lliurament del vaixell, i que un petrolier de categoria 2 continuï operant després de la data de l'aniversari el 2010 del lliurament del vaixell, si compleix el que disposa el Pla d'avaluació de l'estat del vaixell adoptat pel Comitè de Protecció del Medi Marí mitjançant la Resolució MEPC.94(46), tal com aquesta s'esmeni, sempre que aquestes esmenes s'adoptin, entrin en vigor i tinguin efecte de conformitat amb les disposicions de l'article 16 d'aquest Conveni relatives als procediments d'esmena aplicables a l'apèndix d'un annex;

8) a) L'Administració de l'Estat que autoritzi l'aplicació del paràgraf 5) d'aquesta regla, o permeti, suspengui, retiri o no apliqui les disposicions del paràgraf 7) d'aquesta regla a un vaixell que tingui dret a enarborar el seu pavelló, ha de comunicar immediatament els detalls del cas a l'Organització perquè aquesta els distribueixi a les parts en aquest Conveni per informar-les i perquè adoptin les mesures pertinents, si és necessari.

b) Les parts d'aquest Conveni tenen dret a negar l'entrada als petrolers que operin de conformitat amb les disposicions del paràgraf 5) d'aquesta regla als ports o terminals mar endins sota la seva jurisdicció. En aquests casos, les parts han de comunicar els detalls del cas a l'Organització perquè aquesta els distribueixi a les parts en aquest Conveni per informar-les.»

Esmenes a l'apèndix II de l'annex I del MARPOL 73/78

Esmenes al suplement del Certificat IOPP (Model B)

2. Se substitueix l'actual paràgraf 5.8.4 pel següent:

«5.8.4 El vaixell està subjecte a la regla 13G i:

1. ha de complir la regla 13F com a molt tard el
2. està configurat de tal manera que els següents tancs o espais no s'utilitzen per al transport d'hidrocarburs
3. està proveït del manual d'operacions aprovat el de conformitat amb la Resolució MEPC.64(36)
4. se li permet seguir operant de conformitat amb la regla 13G 5) a)
5. se li permet seguir operant de conformitat amb la regla 13G 5) b)
6. se li permet seguir operant de conformitat amb la regla 13G 7)

Aquestes esmenes van entrar en vigor de manera general (a excepció dels Estats Units d'Amèrica) i per a Espanya l'1 de setembre de 2002, de conformitat amb el que disposa l'article 16 2) g) ii) del Conveni de 1973.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 9 de desembre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

25037 LLEI ORGÀNICA 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació. («BOE» 307, de 24-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els canvis tecnològics han transformat les societats modernes en realitats complexes, afectades per un fort dinamisme que té en el coneixement i en la informació el motor del desenvolupament econòmic i social. En aquest nou context, les expectatives dels ciutadans respecte del paper dels sistemes d'educació i formació han augmentat notablement. D'acord amb això, la recerca de polítiques educatives encertades, més ajustades a les noves realitats, s'ha convertit en una preocupació general dels poders públics.

L'educació està avui al centre dels desafiaments i de les oportunitats de les societats del segle XXI. Gràcies als esforços dels ciutadans i a l'impuls continu dels governs, l'accés a l'educació s'ha universalitzat i s'ha convertit en un dret fonamental i efectiu dels ciutadans.

L'educació, que uneix el passat i el futur dels individus i les societats, sempre està influïda pel món del coneixement i pel dels valors, per les expectatives legítimes dels individus i per les exigències raonables de la vida en comú. Però mai com avui ha estat més necessària la convergència entre aquestes dimensions essencials de l'educació; mai ha estat tan evident que qualitat i equitat, desenvolupament econòmic i cohesió social, no són elements contraposats, sinó objectius ineludibles, alhora que complementaris, de l'avenç de les nostres societats.

Com és obvi, els sistemes educatius estan afectats per aquest major dinamisme i complexitat de la realitat social. Precisament per això, les reformes educatives han deixat de ser esdeveniments excepcionals, i s'han convertit en processos relativament continuats de revisió, ajust i millora. Es tracta de processos necessaris per atendre les noves exigències i reptes de l'educació que compareixen en l'escena política, social i econòmica; i també, per evitar que la rigidesa dels marcs normatius es trenqui per l'empenta d'una realitat en continu canvi que, sovint, els sobrepasa.

L'aconsegüiment d'una educació de qualitat per a tots, que és l'objectiu essencial d'aquesta Llei, és una finalitat les arrels de la qual es troben en els valors humanistes propis de la nostra tradició cultural europea. I, a més, constitueix, en aquest moment, un instrument imprescindible per a un millor exercici de la llibertat individual, per a la realització personal, per aconseguir cotes més elevades de progrés social i econòmic i per conciliar, en definitiva, el benestar individual i el benestar social.

Espanya no és aliena als desafiaments del present i del futur, com tampoc ha estat aliena als canvis experimentats per l'educació al llarg de la història. Durant el segle XX, l'educació també va ocupar el centre d'una complexa relació entre l'acció de l'Estat, les iniciatives privades i les demandes de la societat.

En la seva història recent, el desenvolupament econòmic, social i cultural d'Espanya va ésser menyscabat

per la insuficient qualificació dels seus ciutadans. La universalització de l'educació primària no es va completar fins entrada la segona meitat del segle XX, encara que el nostre nivell d'escolarització en l'educació secundària i universitària ja fos, llavors, similar a la dels països europeus del nostre entorn.

Aquesta situació obeeix al fet que la demanda social d'educació, en països amb relatiu retard, se sol localitzar, sobretot, en els sectors ja educats, de manera que la seva extensió a la població amb baix nivell d'instrucció va requerir, a més de l'acció —tradicional a aquest camp— de l'Església Catòlica, la de iniciatives privades molt diverses i, sens dubte, de la voluntat i l'acció decidida de l'Estat.

Avui, amb la perspectiva d'un segle, sabem que les polítiques educatives públiques han experimentat un salt quantitatiu i qualitatiu en la seva eficàcia, sobretot, a partir del començament de la dècada dels setanta del segle XX. Va costar més de cent anys portar a la pràctica l'educació primària obligatòria i gratuïta, que havia estat establerta en la denominada «Llei Moyano», de 1857. En els últims trenta anys, en canvi, l'educació obligatòria i gratuïta s'ha generalitzat al nostre país, i s'ha ampliat fins als setze anys.

La societat espanyola ha afrontat, doncs, una profunda transformació en els últims decennis. Ha aconseguit, alhora, resoldre positivament els seus propis canvis interns i encarar els processos d'adaptació requerits per la integració d'Espanya en la Unió Europea. En poques dècades, les condicions de desenvolupament d'Espanya han millorat considerablement, i avui es pot comprovar empíricament com ha resultat de benefici, a aquests efectes, la major qualificació dels ciutadans: és una evidència que la millora substancial del nivell educatiu mitjà que ha experimentat Espanya al llarg de les dues últimes dècades del segle XX ha fet de l'educació un dels factors més importants d'acceleració del creixement econòmic i del benestar social del país.

En aquest esforç comú han exercit un paper important les reformes prèvies del nostre sistema educatiu. L'extensió i la universalització de l'educació bàsica no només ha implicat un avenç substancial cap a l'efectiva igualtat d'oportunitats; també ha facilitat un increment en els diferents nivells de qualificació d'una bona part de la joventut espanyola.

Amb tot, aquest innegable progrés històric no ha d'amagar una sèrie d'importants deficiències que avui mostra el nostre sistema educatiu. Són deficiències que han de ser esmenades perquè així ho requereixen el futur dels nostres joves, les aspiracions de les famílies i les necessitats de la nostra economia i de la nostra societat.

La conseqüència del que s'ha exposat és que els problemes del sistema educatiu ja no es concentren al voltant de la tasca d'universalitzar l'educació bàsica. Es concreten, més aviat, en la necessitat de reduir les elevades taxes d'abandonament de l'educació secundària obligatòria, de millorar el nivell mitjà dels coneixements dels nostres alumnes, d'universalitzar l'educació i l'atenció a la primera infància, i en la necessària ampliació de l'atenció educativa a la població adulta.

El desafiament consisteix a integrar tots aquests objectius en la perspectiva d'una educació i d'una formació al llarg de tota la vida en la qual les diferents etapes educatives formen un continu, i es relacionen entre si tant des del punt de vista de l'eficàcia de les accions educatives com des del de l'eficiència de la inversió pública en educació.

Aconseguir el màxim poder qualificador del sistema educatiu al costat de la integració en aquest sistema del màxim nombre possible d'alumnes, són objectius essencials d'aquesta reforma.

El caràcter certament històric dels avenços aconseguits no ha de justificar cap autocomplaença ni pot

fer-ho. Les avaluacions i les anàlisis del nostre sistema educatiu efectuades per organismes i institucions tant nacionals com internacionals revelen deficiències de rendiment preocupants amb relació als països del nostre entorn econòmic i cultural. Aquestes deficiències es manifesten, particularment, en l'educació secundària. Així, una quarta part de l'alumnat no obté el títol de graduat en educació secundària obligatòria i abandona el sistema sense titulació ni qualificació. A més, els nostres alumnes se situen per sota de la mitjana de la Unió Europea en els seus coneixements de matèries instrumentals com les matemàtiques i les ciències, fonamentals en una realitat social i econòmica en la qual la dimensió científicotecnològica del coneixement és primordial. Així mateix, presenten greus deficiències d'expressió oral i escrita que estan relacionades amb la falta d'hàbit de lectura, que ha de ser potenciat amb la millora de l'ús i el funcionament de les biblioteques escolars.

D'altra banda, la plena integració d'Espanya en el context europeu comporta més obertura i exigeix augmentar el grau d'homologació i flexibilitat del sistema educatiu. També exigeix que els alumnes puguin adquirir destreses que, com la capacitat de comunicar-se —també en altres llengües—, la de treballar en equip, la d'identificar i resoldre problemes, o la d'aprofitar les noves tecnologies per a tot això, resulten avui irrenunciables. Aquestes competències els han de permetre de treure el màxim profit possible, en termes de formació, de qualificació i d'experiència personal, del nou espai educatiu europeu. Els compromisos adoptats en el marc de la Unió Europea respecte als sistemes d'educació i formació dels països membres requereixen, a més, l'adaptació efectiva de la realitat educativa de cada país a les noves exigències, de conformitat amb els procediments de cooperació existents.

En una societat que tendeix a la universalització, una actitud oberta, la capacitat per prendre iniciatives i la creativitat són valors fonamentals per al desenvolupament professional i personal dels individus i per al progrés i creixement de la societat en el seu conjunt. L'esperit emprenedor és necessari per afrontar l'evolució de les demandes de feina en el futur.

Hi ha encara un nou desafiament, que ha irromput de manera sobtada a l'escenari educatiu i social d'Espanya, i que necessita un tractament adequat. En efecte: el ràpid increment de la població escolar procedent de la immigració demana del sistema educatiu nous instruments normatius, que facilitin una integració efectiva, educativa i social dels alumnes procedents d'altres països que, sovint, parlen altres llengües i comparteixen altres cultures. Atès que el grau d'integració social i econòmica dels adults depèn, a mitjà i llarg termini, de la capacitat d'integració, per part del sistema educatiu, de nens i adolescents procedents de la immigració.

Per emprendre amb possibilitats d'èxit els reptes d'aquest nou context social i econòmic, és necessari introduir modificacions en els marcs normatius fins ara en vigor, que facilitin l'adaptació ordenada de l'educació espanyola a la nova situació, mitjançant l'acció pertinent dels poders públics.

Les mesures encaminades a promoure la millora de la qualitat del sistema educatiu que preveu aquesta Llei s'organitzen entorn de cinc eixos fonamentals, que reflecteixen els principis de concepció de la Llei i, alhora, orienten, en termes normatius, les polítiques que s'hi formulen, des del respecte als àmbits competencials corresponents.

Aquest nou impuls reformador que la Llei promou se sustenta, també, en la convicció que els valors de l'esforç i de l'exigència personal constitueixen condicions bàsiques per a la millora de la qualitat del sistema edu-

catiu, valors els perfils dels quals s'han anat desdibuixant alhora que es debilitaven els conceptes del deure, de la disciplina i del respecte al professor.

Quant als valors, és evident que la institució escolar es veu considerablement beneficiada quan es recolza en un consens social, realment viscut, apropa certes normes i comportaments de les persones que, a més de ser valuosos en si mateixos, contribueixen al bon funcionament dels centres educatius i n'afavoreixen el rendiment. Però, sense ignorar el benefici considerable que, pel que fa a la transmissió de valors, aporta a l'escola el suport del medi social, el sistema educatiu ha tingut, té i tindrà les seves pròpies responsabilitats, les quals no pot abandonar ni ha de fer-ho. En aquest sentit, la cultura de l'esforç és una garantia de progrés personal, perquè sense esforç no hi ha aprenentatge. Per això, que els adolescents forgin el seu futur en un sistema educatiu que situa en un lloc secundari aquesta realitat, significa submergir-los en un miratge que comporta, a mitjà termini, un elevat cost personal, econòmic i social difícil de suportar tant en el pla individual com en el col·lectiu.

És precisament un clima que no reconeix el valor de l'esforç el que resulta més perjudicial per als grups socials menys afavorits. En canvi, en un clima escolar ordenat, afectuós però exigent, i que gaudeix, alhora, tant de l'esforç per part dels alumnes com de la transmissió d'expectatives positives per part del mestre, la institució escolar és capaç de compensar les diferències associades als factors d'origen social.

El segon eix de mesures de la Llei consisteix a orientar més obertament el sistema educatiu cap als resultats, ja que la consolidació de la cultura de l'esforç i la millora de la qualitat estan vinculades a la intensificació dels processos d'avaluació dels alumnes, dels professors, dels centres i del sistema en el seu conjunt, de manera que uns i altres puguin orientar convenientment els processos de millora. Aquesta accentuació de la importància dels resultats no implica ignorar, de cap manera, el paper dels processos que hi condueixen, ni dels recursos en els quals uns i altres es recolzen. L'avaluació, és a dir, la identificació dels errors i dels encerts no és només un factor bàsic de qualitat; constitueix, a més, un instrument ineludible per fer polítiques educatives intel·ligents a tots els nivells i per incrementar, progressivament, la seva oportunitat i la seva adequació als canvis.

El tercer dels eixos que inspiren la concepció reformadora d'aquesta Llei consisteix a reforçar significativament un sistema d'oportunitats de qualitat per a tothom, començant per l'educació infantil i acabant pels nivells postobligatoris. Com s'ha dit, en el context d'una societat basada en el coneixement, l'educació i la formació s'han convertit avui en els elements clau per aconseguir els objectius de progrés personal, social i econòmic. Precisament per això, el nostre sistema d'educació i formació s'ha d'assimilar a una espessa xarxa d'oportunitats, que permeti a cada individu transitar-hi i assolir els seus propis objectius de formació. El sistema educatiu ha de procurar una configuració flexible, que s'adapti a les diferències individuals d'aptituds, necessitats, interessos i ritmes de maduració de les persones, justament per no renunciar a l'aconseguit de resultats de qualitat per a tothom.

La mateixa diversitat de l'alumnat aconsella una certa varietat de trajectòries; però, d'acord amb la Llei, és responsabilitat dels poders públics que qualsevol d'aquestes estigui igualment oberta al futur, assegurant a tothom l'adquisició de competències qualificadores per a les posteriors etapes educatives, formatives o laborals, i garanteixi una qualitat equivalent dels diferents processos formatius.

El quart eix que orienta els objectius d'aquesta Llei es refereix al professorat. Per la importància fonamental que té la qualitat de la relació professor-alumne, nucli de l'educació, per obtenir bons resultats escolars, i per l'elevat efecte multiplicador que l'esmentada relació comporta, les polítiques adreçades al professorat constitueixen l'element més valuós i decisiu a l'hora d'aconseguir l'eficàcia i l'eficiència dels sistemes d'educació i de formació.

Tanmateix, i malgrat el dràstic canvi que, a causa d'un conjunt variat de circumstàncies, s'ha produït en les últimes dècades en el panorama educatiu i en les condicions i exigències de l'activitat del professorat, les corresponents polítiques de recursos humans amb prou feines han experimentat cap canvi. Guanyar el futur de l'educació en el nostre país passa, doncs, per atreure a la professió docent els bons estudiants i per retenir en el món educatiu els millors professionals.

En aquest sentit, la Llei es proposa elevar la consideració social del professorat; també reforça el sistema de formació inicial, en consonància amb la doble dimensió científicopedagògica de la tasca d'ensenyar i de la formació que exigeix; orienta millor la formació contínua, i articula una carrera professional en la qual l'avaluació, la formació i la progressió tinguin cabuda d'una manera integrada.

El cinquè eix de la Llei està relacionat amb el desenvolupament de l'autonomia dels centres educatius i amb l'estímul de la seva responsabilitat en l'aconseguit de bons resultats pels seus alumnes. En un context tan divers i complex, amb problemes tan diferenciats entre els diversos centres, cal potenciar les responsabilitats en aquell nivell del sistema educatiu.

El reforç de l'autonomia dels centres es basa, igualment, en la confiança mútua i en la responsabilitat; en l'acord entre centre i Administració, que s'han de considerar com a socis principals en la tasca de fer avançar l'educació al pla local; i, alhora, en la necessitat de respondre dels resultats mitjançant procediments d'avaluació que facilitin la millora i permetin orientar i modular les accions conjuntes de cada centre educatiu i de cada Administració. La Llei crea el marc adequat per al desenvolupament d'actuacions coordinades entre ambdós.

D'acord amb les consideracions anteriors, la Llei formula, en el títol preliminar, els principis bàsics que fonamenten les mesures que conté per elevar la qualitat de l'educació, entenent que totes se sustenten, d'una banda, en el reconeixement dels drets i deures que assisteixen els alumnes i els pares i, de l'altra, en la garantia de les condicions bàsiques d'igualtat en l'exercici del dret a l'educació, dret que s'ha d'assegurar, entre altres mesures, mitjançant un sistema de beques i ajuts que remogui els obstacles d'ordre econòmic que impedeixin o dificultin l'exercici del dret esmentat.

El títol I redefineix l'estructura del sistema educatiu en els seus diversos nivells i etapes, referits als ensenyaments escolars, caracteritza l'educació preescolar per la seva doble naturalesa educativa i d'atenció i cura en la primera infància, i garanteix l'oferta de places suficients per satisfer la demanda de les famílies i atendre les seves necessitats.

L'educació infantil es constitueix, per primera vegada, com a etapa voluntària però gratuïta, d'acord amb la importància decisiva d'aquesta etapa en la compensació de desigualtats en educació, i és aquí on es posa l'accent en la iniciació a la lectura, a l'escriptura i al càlcul.

Tant l'educació infantil com l'educació primària es configuren com un període decisiu en la formació de la persona, ja que és en aquestes etapes quan s'estableixen els fonaments, no només per a un sòlid aprenentatge de les habilitats bàsiques en llengua, càlcul

i llengua estrangera, sinó que també s'adquireixen, per a la resta de la vida, hàbits de treball, lectura, convivència ordenada i respecte cap als altres. En l'educació primària, a més, es modifiquen la denominació de les àrees de coneixement i els objectius per aconseguir una millor adequació a les finalitats que es pretenen.

En aquesta etapa, així com en l'educació secundària obligatòria, es fa una prova general d'avaluació l'única finalitat de la qual és facilitar, tant a les administracions educatives com als centres, als pares i als alumnes, dades i informació precisa sobre el grau de consecució dels objectius relacionats amb les competències bàsiques del nivell educatiu corresponent.

D'altra banda, en els dos últims cursos de l'educació secundària obligatòria s'estableixen mesures orientades a atendre les diverses aptituds, expectatives i interessos dels alumnes, a fi de promoure, de conformitat amb el principi de qualitat, el màxim desenvolupament de les capacitats de cada un d'ells. Així, s'estableixen diferents opcions que, a través d'itineraris, poden oferir les fórmules educatives que s'adeqüin millor a les expectatives i els interessos dels alumnes, sense que en cap cas l'opció exercida tingui caràcter irreversible.

Amb aquesta mateixa finalitat, els programes d'iniciació professional, que estableix la Llei, es conceben com una alternativa presidida pels principis de la màxima inclusivitat i l'adequada flexibilitat del sistema educatiu i orientada, primordialment, als alumnes que rebutgen l'escola en la seva concepció tradicional, de manera que els qui els cursin amb aprofitament puguin conciliar qualificació professional i competències bàsiques de caràcter general, mitjançant una adaptació franca dels continguts, dels ritmes i de l'organització escolar. Aquest nou tractament educatiu que introdueix la Llei, en conduir al títol de graduat en educació secundària obligatòria, permet reduir les actuals xifres d'abandonament del sistema i obre a un nombre més elevat d'alumnes totes les oportunitats de formació i qualificació que ofereix el sistema reglat postobligatori —incloses en aquesta Llei— així com l'accés, amb més garanties, a la vida laboral.

Les modalitats del batxillerat que estableix la Llei responen més adequadament a les finalitats atribuïdes a aquesta etapa postobligatòria de l'educació secundària i a l'organització dels centres, d'acord amb la demanda que es produeix d'aquests ensenyaments. Això, sense perjudici que, si les circumstàncies ho aconsellen, aquestes modalitats es puguin ampliar o modificar.

En els nivells d'educació primària i d'educació secundària, la Llei confereix als ensenyaments de les religions i de les seves manifestacions culturals el tractament acadèmic que els correspon per la seva importància per a una formació integral, i ho fa en termes de conformitat amb el que preveuen la Constitució i els acords subscrits sobre això per l'Estat espanyol.

L'establiment d'una prova general de batxillerat, la superació de la qual és requisit necessari per obtenir el títol corresponent, respon a la necessitat d'homologar el nostre sistema educatiu amb els dels països del nostre entorn i, alhora, garantir uns nivells bàsics d'igualtat en els requisits exigibles a tots els alumnes, sigui quin sigui el lloc de residència, per obtenir una titulació amb efectes acadèmics i professionals vàlids a tot el territori espanyol.

La Llei no modifica la vigent ordenació general de la formació professional específica, però sí que introdueix més flexibilitat en els procediments d'accés als cicles formatius de grau mitjà i de grau superior, a fi d'ampliar les possibilitats dels alumnes per completar la seva formació a través de la via que, en cada moment, respongui millor als seus interessos, expectatives o circumstàncies personals.

Amb la denominació de necessitats educatives específiques, la Llei, en el capítol VII del títol I, presta una atenció especial als alumnes estrangers, als alumnes superdotats intel·lectualment i als alumnes amb necessitats educatives especials —bé per la presència d'una o diverses discapacitats o per altres factors d'efectes anàlegs— i estableix un marc general que permet garantir a les administracions educatives, en tots els casos, una resposta educativa adequada a les circumstàncies i necessitats que concorren en aquests alumnes.

El títol II regula els ensenyaments especialitzats d'idiomes, que s'organitzen en tres nivells, a fi de dotar-los d'una capacitat d'adaptació més gran a les necessitats dels alumnes que les cursen i procurar una adequació millor als graus d'aprenentatge d'idiomes establerts als països de la Unió Europea. Així mateix, i d'acord amb aquesta vocació de flexibilitat, la Llei preveu que les escoles oficials d'idiomes ofereixin a les persones adultes i, especialment als professors, ensenyaments d'actualització de coneixements d'idiomes. A més, s'estableixen possibilitats d'obtenir les certificacions oficials corresponents als alumnes que estiguin cursant ensenyaments de batxillerat o de formació professional.

Són objecte del títol III els ensenyaments destinats a la formació permanent de les persones adultes com un dels instruments essencials per fer efectiu el principi de l'aprenentatge al llarg de tota la vida, que es facilita a través ja sigui de la modalitat d'ensenyament presencial, ja sigui de la modalitat a distància. En tots els casos, aquesta oportunitat de formació està orientada, fonamentalment, a cobrir l'ensenyament bàsic i l'ensenyament de caràcter no obligatori.

En el títol IV dedicat a la funció docent s'estableix el marc general que ha de regir un dels factors determinants de la qualitat i millora de l'ensenyament: el professorat. Amb aquesta finalitat, s'estableixen les bases per a la formació inicial i permanent, així com la valoració de l'acompliment de la funció docent i les mesures de suport que requereix aquest acompliment.

Respecte a la formació inicial, la Llei preveu que l'exercici de la funció docent es beneficiï no només d'una rigorosa preparació científica en la matèria o disciplina que s'imparteix sinó també, i de manera molt especial, d'una adequada formació pedagògica i didàctica, que s'ha d'adquirir tant des d'una perspectiva teòrica com a través de la pràctica de l'activitat docent. Per això, per a l'accés als cossos docents, juntament amb el requisit acadèmic corresponent es determina el de qualificació pedagògica, que han d'estar avalats per la possessió d'un títol, previst en la Llei, i per a l'obtenció del qual s'estableixen procediments rigorosos però flexibles, a fi de facilitar l'adquisició d'aquesta formació als qui, en el curs dels seus estudis superiors, optin per una dedicació professional docent.

Així mateix, la Llei presta una atenció especial a la formació permanent del professorat, i enuncia programes i activitats específiques que contribueixin a la necessària actualització que requereixen els professors, a fi que l'exercici de la seva activitat pugui respondre adequadament a l'evolució constant de les necessitats d'una funció tan complexa i dinàmica com és l'educació. I tant aquesta formació, com l'acompliment mateix de la funció docent exigeixen un reconeixement, una valoració, per part de les administracions i per part de la societat.

D'altra banda, s'articula i vertebrada la perspectiva de la formació professional dels docents, mitjançant la configuració de la carrera docent amb trams successius, que permeten desenvolupar una carrera professional al llarg de tota la vida docent. Així, s'estableixen tres referències, vinculades a la pertinença als tres cossos docents bàsics, el de mestres, el de professors d'en-

senyament secundari i el de catedràtics, des de quals-sevol dels quals es pot accedir al cos d'inspectors d'educació.

El títol V tracta de l'organització i la direcció dels centres docents, incloent-hi el règim i la denominació dels centres, la seva autonomia pedagògica, organitzativa i econòmica, el règim dels centres privats concertats i els òrgans de participació i de govern dels centres públics.

Un factor essencial per elevar la qualitat de l'ensenyament és dotar els centres no solament dels mitjans materials i personals necessaris, sinó també d'una àmplia capacitat d'iniciativa per promoure actuacions innovadores en els aspectes pedagògics i organitzatius, així com d'una adequada autonomia en la gestió dels seus recursos vinculades, ambdues, al principi de responsabilitat dels resultats que s'obtinguin. En aquest sentit, la Llei preveu que els centres puguin obtenir el reconeixement oficial d'una especialització curricular que, referida a un determinat àmbit de l'ensenyament, ofereixi un servei educatiu en grau de màxima qualitat i, alhora, constitueixi un referent per promoure en altres centres iniciatives orientades a les mateixes finalitats.

La Llei estableix, així mateix, en aquest títol, d'una banda els òrgans de govern, i de l'altra, els òrgans de participació en el control i la gestió dels centres, i atribueix a cada un d'aquests les competències i funcions que els són pròpies, d'acord amb la naturalesa, la composició i les responsabilitats que en una interpretació adequada de l'organització escolar correspon a cada un d'aquests.

La figura del director dels centres públics, entesa com a peça clau per a la bona organització i funcionament dels centres, és objecte d'un tractament específic, especialment referent al procediment per a la seva selecció i nomenament. Aquest procediment està presidit pel principi de participació de la comunitat escolar i, d'una manera especial, del claustre de professors. El seu propòsit essencial és el d'assolir, al màxim grau possible, la necessària qualificació per a l'acompliment de les complexes i transcendents tasques que comporta l'exercici de la funció directiva.

El títol VI està referit a l'avaluació del sistema educatiu que, en la seva dimensió general, se situa en l'àmbit de les competències estatals, sense perjudici de les competències i obligacions que en aquesta matèria correspon a les administracions educatives en els seus respectius àmbits territorials.

L'exercici d'aquesta competència estatal està atribuït a l'Institut Nacional d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu, que es crea en aquesta Llei i que assumeix les funcions fins ara atribuïdes a l'Institut Nacional de Qualitat i Avaluació. El canvi de denominació obeeix a raons d'homologació internacional. Entre les funcions d'aquest organisme adquireixen especial rellevància les avaluacions de diagnòstic que, sobre les competències bàsiques del currículum, s'han de fer tant en l'educació primària com en l'educació secundària obligatòria, així com el pla d'avaluació general del sistema educatiu i el sistema estatal d'indicadors de l'educació. Les conclusions generals d'aquests diagnòstics i avaluacions s'han de fer públiques periòdicament a fi que la societat disposi de dades objectives sobre l'evolució i els resultats del nostre sistema educatiu.

Finalment, el títol VII està dedicat a la inspecció del sistema educatiu, entesa com a funció que, per mandat constitucional, és competència i obligació dels poders públics. Sens dubte, la inspecció educativa és un instrument d'importància cabdal per promoure la millora de l'ensenyament.

Al poder públic estatal li correspon la funció d'alta inspecció sobre tots els aspectes del sistema educatiu que constitueixen l'àmbit de competències que en matèria educativa té constitucionalment atribuïdes l'Estat.

A les administracions educatives els correspon la inspecció educativa en les matèries de la seva competència i en el seu àmbit territorial, l'exercici del qual s'ha de situar en el marc de les normes bàsiques que estableix aquesta Llei.

Així doncs, la present Llei estableix el marc general dels diferents aspectes del sistema educatiu que incideixen de manera directa en la qualitat de l'educació. En aquest marc, els poders públics, estatal i autonòmics, adquireixen una responsabilitat que neix no només de les obligacions imposades per l'ordenació constitucional sinó també, i de manera molt especial, de les contínues demandes de la nostra societat, que legítimament exigeix del nostre sistema educatiu una resposta eficaç als reptes i requeriments que es plantegen al començament d'aquest nou segle.

TÍTOL PRELIMINAR

CAPÍTOL I

Dels principis de qualitat

Article 1. *Principis.*

Són principis de qualitat del sistema educatiu:

a) L'equitat, que garanteix una igualtat d'oportunitats de qualitat, per al desenvolupament ple de la personalitat a través de l'educació, en el respecte als principis democràtics i als drets i les llibertats fonamentals.

b) La capacitat de transmetre valors que afavoreixin la llibertat personal, la responsabilitat social, la cohesió i la millora de les societats, i la igualtat de drets entre els sexes, que ajudin a superar qualsevol tipus de discriminació, així com la pràctica de la solidaritat, mitjançant l'impuls a la participació cívica dels alumnes en activitats de voluntariat.

c) La capacitat d'actuar com a element compensador de les desigualtats personals i socials.

d) La participació dels diferents sectors de la comunitat educativa, en l'àmbit de les seves competències i responsabilitats corresponents, en l'exercici de l'activitat escolar dels centres, per promoure, especialment, el clima necessari de convivència i estudi.

e) La concepció de l'educació com un procés permanent, el valor del qual s'estén al llarg de tota la vida.

f) La consideració de la responsabilitat i de l'esforç com a elements essencials del procés educatiu.

g) La flexibilitat, per adequar la seva estructura i la seva organització als canvis, les necessitats i les demandes de la societat, i a les diverses aptituds, interessos, expectatives i personalitat dels alumnes.

h) El reconeixement de la funció docent com a factor essencial de la qualitat de l'educació, manifestat en l'atenció prioritària a la formació i l'actualització dels docents i a la seva promoció professional.

i) La capacitat dels alumnes per confiar en les seves pròpies aptituds i coneixements, desenvolupant els valors i principis bàsics de creativitat, iniciativa personal i esperit emprenedor.

j) El foment i la promoció de la recerca, l'experimentació i la innovació educativa.

k) L'avaluació i la inspecció del conjunt del sistema educatiu, tant del seu disseny i organització, com dels processos d'ensenyament i aprenentatge.

l) L'eficàcia dels centres escolars, mitjançant el reforç de la seva autonomia i la potenciació de la funció directiva dels centres.

CAPÍTOL II

Dels drets i deures de pares i alumnes

Article 2. Alumnes.

1. Són drets i deures de l'alumne els que estableixen aquest article i la resta de les normes vigents, considerant que:

a) Tots els alumnes tenen els mateixos drets i deures, sense altres distincions que les derivades de l'edat i el nivell que estiguin cursant.

b) Tots els alumnes tenen el dret i el deure de conèixer la Constitució espanyola i l'estatut d'autonomia respectiu, a fi de formar-se en els valors i principis que s'hi reconeixen i en els tractats i acords internacionals de drets humans ratificats per Espanya.

c) Tots els alumnes tenen dret que la seva dedicació i esforç siguin valorats i reconeguts amb objectivitat, i a rebre orientació educativa i professional.

2. Es reconeixen a l'alumne els drets bàsics següents:

a) A rebre una formació integral que contribueixi al desenvolupament ple de la seva personalitat.

b) Que es respectin la seva llibertat de consciència, les seves conviccions religioses i les seves conviccions morals, d'acord amb la Constitució.

c) Que es respectin la seva integritat i dignitat personals.

d) A la protecció contra qualsevol agressió física o moral.

e) A participar en el funcionament i en la vida del centre, de conformitat amb el que disposen les normes vigents.

f) A rebre els ajuts i els suports necessaris per compensar les mancances i els desavantatges de tipus personal, familiar, econòmic, social i cultural, especialment en el cas de presentar necessitats educatives especials, que impedeixin o dificultin l'accés i la permanència en el sistema educatiu, i

g) A la protecció social, en l'àmbit educatiu, en els casos d'infortuni familiar o accident.

3. L'estudi és un deure bàsic de l'alumne que es concreta en:

a) Participar en les activitats formatives i, especialment, en les orientades al desenvolupament dels currículums.

b) Seguir les directrius del professorat respecte a la seva educació i aprenentatge.

c) Assistir a classe amb puntualitat, i

d) Participar i col·laborar en la millora de la convivència escolar i en la consecució d'un clima d'estudi adequat al centre, respectant el dret dels seus companys a l'educació.

4. A més de l'estudi, són deures bàsics dels alumnes:

a) Respectar la llibertat de consciència i les conviccions religioses i morals.

b) Respectar la dignitat, integritat i intimitat de tots els membres de la comunitat educativa.

c) Respectar les normes d'organització, convivència i disciplina del centre educatiu, i

d) Conservar i fer un bon ús de les instal·lacions del centre i els materials didàctics.

5. Les administracions educatives han d'afavorir l'exercici del dret d'associació dels alumnes, així com la formació de federacions i confederacions.

Article 3. Pares.

1. Els pares, en relació amb l'educació dels seus fills, tenen els drets següents:

a) Que rebin una educació amb les màximes garanties de qualitat, d'acord amb les finalitats que estableixen la Constitució, el corresponent estatut d'autonomia i les lleis educatives.

b) A la lliure elecció del centre.

c) Que rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions.

d) A estar informats sobre el progrés d'aprenentatge i integració socioeducativa dels seus fills.

e) A participar en el control i la gestió del centre educatiu, en els termes que estableixen les lleis, i

f) A ser escoltats en les decisions que afectin l'orientació acadèmica i professional dels seus fills.

2. Així mateix, com a primers responsables de l'educació dels seus fills, els correspon:

a) Adoptar les mesures necessàries, o sol·licitar l'ajuda corresponent en cas de dificultat perquè els seus fills cursin els nivells obligatoris de l'educació i assisteixin regularment a classe.

b) Estimular-los perquè duguin a terme les activitats d'estudi que se'ls encomanin.

c) Conèixer i donar suport a l'evolució del seu procés educatiu, en col·laboració amb els professors i els centres.

d) Respectar i fer respectar les normes que estableix el centre, i

e) Fomentar el respecte per tots els components de la comunitat educativa.

3. Les administracions educatives han d'afavorir l'exercici del dret d'associació dels pares, així com la formació de federacions i confederacions.

CAPÍTOL III

De les beques i els ajuts a l'estudi i dels premis i reconeixements

Article 4. Beques i ajuts a l'estudi.

1. Per garantir les condicions d'igualtat en l'exercici del dret a l'educació i perquè tots els estudiants, amb independència del lloc de residència, tinguin les mateixes oportunitats, l'Estat, amb càrrec als seus pressupostos generals, ha d'establir un sistema general de beques i ajuts a l'estudi destinat a superar els obstacles d'ordre socioeconòmic que, en qualsevol part del territori, impedeixin o dificultin l'accés a l'ensenyament no obligatori o la continuïtat dels estudis als estudiants que estiguin en condicions de cursar-los amb aprofitament.

Així mateix, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat s'han d'establir ajuts a l'estudi que compensen les condicions socioeconòmiques desfavorables dels alumnes que cursen ensenyaments dels nivells obligatoris.

A aquests efectes, el Govern ha de determinar amb caràcter bàsic les modalitats i quanties de les beques i els ajuts a l'estudi, les condicions acadèmiques i econòmiques que han de complir els candidats, així com els supòsits d'incompatibilitat, revocació i reintegrament i els requisits que siguin necessaris per assegurar la igualtat a l'accés a les esmentades beques i ajuts, sense detriment de les competències normatives i d'execució de les comunitats autònomes.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior s'ha de tenir en compte la singularitat dels territoris insulars i

la distància del territori peninsular, així com de les ciutats de Ceuta i Melilla per afavorir les condicions d'igualtat en l'exercici de l'educació dels estudiants d'aquests territoris.

3. El desenvolupament, l'execució i el control dels sistemes de beques i ajuts a l'estudi que preveuen els apartats anteriors correspon a les comunitats autònomes, en els seus àmbits de competència respectius.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, per assegurar que els resultats de l'aplicació dels sistemes de beques i ajuts a l'estudi es produeixin sense detriment de la garantia d'igualtat en l'obtenció d'aquestes en tot el territori nacional, s'han d'establir els mecanismes oportuns de coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes.

4. Sobre la base dels principis d'equitat, solidaritat i compensació, les administracions públiques ha de cooperar per articular sistemes eficaços d'informació, verificació i control de les beques i ajuts finançats amb fons públics i per a l'aconsegüiment millor dels objectius assenyalats als apartats anteriors.

Article 5. *Premis i reconeixements.*

L'Estat, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, ha d'establir premis de caràcter nacional destinats a reconèixer l'excel·lència i l'especial esforç i rendiment acadèmic dels alumnes, així com el dels professors i els centres docents per la seva tasca i per la qualitat dels serveis que presten.

CAPÍTOL IV

Dels programes de cooperació

Article 6. *Programes de cooperació.*

1. L'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha de promoure programes de cooperació territorial orientats a objectius educatius d'interès general. Aquests programes han de tenir com a finalitat, segons les diverses modalitats, afavorir el coneixement i l'estimació de la riquesa cultural d'Espanya per part de tots els alumnes, així com contribuir a la solidaritat interterritorial.

2. Els programes de cooperació territorial els han de desenvolupar i gestionar el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i les comunitats autònomes, d'acord amb les seves competències respectives, mitjançant els convenis que, a aquests efectes, se subscriu.

TÍTOL I

De l'estructura del sistema educatiu

CAPÍTOL I

Dels principis generals

Article 7. *Àmbit.*

1. El sistema educatiu comprèn l'educació preescolar, els ensenyaments escolars i l'ensenyament universitari.

2. L'educació preescolar té caràcter educativo-assistencial i ha de disposar d'una regulació específica.

3. Els ensenyaments escolars són de règim general i de règim especial.

Els ensenyaments escolars de règim general s'organitzen en els nivells següents:

Educació infantil.

Educació primària.

Educació secundària, que comprèn les etapes d'educació secundària obligatòria i batxillerat, així com la formació professional de grau mitjà.

Formació professional de grau superior.

Els ensenyaments escolars de règim especial són:

Ensenyaments artístics.

Ensenyaments d'idiomes.

Ensenyaments esportius.

4. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, pot establir nous ensenyaments de règim especial, si la demanda social i les necessitats educatives ho requereixen.

5. Els ensenyaments als quals es refereixen els apartats anteriors s'han d'adaptar als alumnes amb necessitats educatives específiques.

6. El sistema educatiu garanteix que les persones adultes puguin adquirir, actualitzar, completar o ampliar els seus coneixements per al seu desenvolupament personal i professional.

7. Per garantir el dret a l'educació dels qui no puguin assistir de manera regular als centres docents, s'ha de desenvolupar una oferta adequada d'educació a distància.

8. L'ensenyament universitari es regeix per les seves normes específiques.

Article 8. *Currículum.*

1. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per currículum el conjunt d'objectius, continguts, mètodes pedagògics i criteris d'avaluació de cada un dels nivells, etapes, cicles, graus i modalitats del sistema educatiu.

2. En relació amb els objectius, continguts i criteris d'avaluació del currículum, el govern ha de fixar els ensenyaments comuns, que constitueixen els elements bàsics del currículum, a fi de garantir una formació comuna a tots els alumnes i la validesa dels títols corresponents. Als continguts dels ensenyaments comuns els correspon en tot cas el 55 per 100 dels horaris escolars a les comunitats autònomes que tinguin, junt amb la castellana, una altra llengua pròpia cooficial i el 65 per 100 en el cas de les que no en tinguin.

3. Les administracions educatives competents han d'establir el currículum dels diferents nivells, etapes, cicles, graus i modalitats del sistema educatiu, que ha d'incloure els ensenyaments comuns en els seus propis termes.

4. Els títols acadèmics i professionals són homologats per l'Estat i expedits per les administracions educatives en les condicions que estableixen la legislació estatal i les normes de desplegament que es dicten a aquest efecte.

Article 9. *Ensenyament bàsic.*

1. L'ensenyament bàsic comprèn l'educació primària i l'educació secundària obligatòria. L'ensenyament bàsic és obligatori i gratuït.

2. L'ensenyament bàsic inclou deu anys d'escolaritat. S'inicia als sis anys d'edat i s'estén fins als setze.

3. No obstant, els alumnes tenen dret a romandre en règim ordinari cursant l'ensenyament bàsic fins als divuit anys d'edat, en les condicions que estableix aquesta Llei.

CAPÍTOL II

De l'educació preescolar

Article 10. Àmbit.

1. L'educació preescolar té com a finalitat l'atenció educativa i assistencial a la primera infantesa. Està dirigida als nens de fins als tres anys d'edat.

2. Correspon a les comunitats autònomes, d'acord amb la normativa bàsica que sobre els aspectes educatius d'aquesta etapa estableix el Govern, l'organització de l'atenció adreçada als nens d'aquesta etapa educativa i l'establiment de les condicions que han de complir els centres i les institucions en què es presti. També han d'establir els procediments de supervisió i control que considerin adequats.

3. L'educació preescolar l'han d'impartir professionals amb la deguda qualificació per prestar una atenció apropiada als nens d'aquesta edat.

4. L'educació preescolar té caràcter voluntari per als pares. Les administracions competents han d'atendre les necessitats que tinguin les famílies i han de coordinar l'oferta de places suficients per satisfer la demanda.

5. En l'educació preescolar s'ha d'atendre el desenvolupament del moviment, el control corporal, les primeres manifestacions de la comunicació i del llenguatge, les pautes elementals de convivència i relació social i el descobriment de l'entorn immediat.

CAPÍTOL III

De l'educació infantil

Article 11. Principis generals.

1. El nivell d'educació infantil, que té caràcter voluntari i gratuït, està constituït per un cicle de tres anys acadèmics, que es cursa dels tres als sis anys d'edat. L'imparteixen mestres amb l'especialitat corresponent.

2. Les administracions educatives han de garantir l'existència de places escolars gratuïtes en centres públics i en centres privats concertats per atendre la demanda de les famílies.

3. Les administracions educatives han de promoure l'escolarització en aquest nivell educatiu dels alumnes amb necessitats educatives especials.

Article 12. Objectiu.

1. La finalitat de l'educació infantil és el desenvolupament físic, intel·lectual, afectiu, social i moral dels nens. Els centres escolars han de cooperar estretament amb els pares i ajudar-los a exercir la seva responsabilitat fonamental en l'educació dels fills.

2. L'educació infantil contribueix a desenvolupar en els nens les capacitats següents:

- Conèixer el propi cos i les seves possibilitats d'acció.
- Observar i explorar l'entorn familiar, social i natural.
- Adquirir una progressiva autonomia en les activitats habituals.
- Relacionar-se amb els altres i aprendre les pautes elementals de convivència.
- Desenvolupar les habilitats comunicatives orals i iniciar-se en l'aprenentatge de la lectura i de l'escriptura.
- Iniciar-se en les habilitats numèriques bàsiques.

3. Les administracions educatives han de promoure la incorporació d'una llengua estrangera en els aprenentatges de l'educació infantil, especialment l'últim any.

Així mateix, han de fomentar experiències d'iniciació primerenca en les tecnologies de la informació i de les comunicacions.

Article 13. Organització.

1. Els continguts educatius s'organitzen en àrees corresponents a àmbits propis de l'experiència i del desenvolupament infantil, i s'han de transmetre per mitjà d'activitats globalitzades que tinguin interès i significat per al nen.

2. La metodologia es basa en les experiències, les activitats i el joc, i s'ha d'aplicar en un ambient d'afecte i de confiança.

CAPÍTOL IV

De l'educació primària

Article 14. Principis generals.

L'educació primària comprèn sis cursos acadèmics, que es cursen ordinàriament entre els sis i els dotze anys.

Article 15. Objectiu.

1. La finalitat de l'educació primària és facilitar als alumnes els aprenentatges de l'expressió i la comprensió oral, la lectura, l'escriptura, el càlcul, l'adquisició de nocions bàsiques de la cultura i l'hàbit de convivència, així com els d'estudi i treball, a fi de garantir una formació integral que contribueixi al desenvolupament ple de la personalitat dels alumnes i a preparar-los per cursar amb aprofitament l'educació secundària obligatòria.

2. L'educació primària contribueix a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

- Conèixer els valors i les normes de convivència, aprendre a obrar d'acord amb aquestes i respectar el pluralisme propi d'una societat democràtica.
- Desenvolupar una actitud responsable i de respecte pels altres que afavoreixi un clima propici per a la llibertat personal, l'aprenentatge i la convivència.
- Desenvolupar hàbits d'esforç i responsabilitat en l'estudi, i actituds de curiositat i interès per l'aprenentatge, amb les quals descobrir la satisfacció de la tasca ben feta.
- Desenvolupar la iniciativa individual i l'hàbit del treball en equip.
- Conèixer i utilitzar adequadament la llengua castellana i, si s'escau, la llengua cooficial de la comunitat autònoma, en les seves manifestacions oral i escrita, així com adquirir hàbits de lectura.
- Iniciar-se en la resolució de problemes que requereixin la realització d'operacions elementals de càlcul, coneixements geomètrics i estimacions.
- Conèixer els aspectes fonamentals de les ciències de la naturalesa, la geografia, la història i la cultura.
- Adquirir, en una llengua estrangera, la competència comunicativa necessària per desenvolupar-se en situacions quotidianes.
- Desenvolupar l'esperit emprenedor, fomentant actituds de confiança en un mateix, sentit crític, creativitat i iniciativa personal.
- Iniciar-se en la utilització, per a l'aprenentatge, de les tecnologies de la informació i de les comunicacions.
- Iniciar-se en la valoració i en la producció estètica de les diferents manifestacions artístiques, així com en l'expressió plàstica, rítmica i vocal.

l) Conèixer el valor del propi cos, el de la higiene i la salut i la pràctica de l'esport com a mitjans més idonis per al desenvolupament personal i social.

m) Conèixer i valorar la naturalesa i l'entorn, i observar modes de comportament que afavoreixin la seva conservació.

Article 16. *Organització.*

1. El nivell d'educació primària s'organitza en tres cicles de dos anys acadèmics cada un.

2. Les àrees que es cursen en l'educació primària són les següents:

- a) Ciències, geografia i història.
- b) Educació artística.
- c) Educació física.
- d) Llengua castellana.
- e) Llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, si s'escau.
- f) Llengua estrangera.
- g) Matemàtiques.

Així mateix es cursa, d'acord amb el que disposa la disposició addicional segona, l'àrea de societat, cultura i religió.

3. Amb la finalitat de garantir un aprenentatge adequat en els diferents àmbits del coneixement, en la determinació dels ensenyaments comuns s'han d'establir les àrees que s'imparteixen en cada un dels cicles. Han de tenir especial consideració les àrees que tinguin caràcter instrumental per a l'adquisició d'altres coneixements. Els currículums han d'incloure activitats que estimulin l'interès i l'hàbit de la lectura.

4. S'ha de prestar una especial atenció en el nivell d'educació primària a l'atenció individualitzada dels alumnes, la realització de diagnòstics precoços i l'establiment de mecanismes de reforç per evitar el fracàs escolar en edats primerenques.

5. Els mètodes s'han d'orientar a la integració de les diferents experiències i aprenentatges dels alumnes i s'han d'adaptar a les seves característiques personals.

6. Per garantir la continuïtat del procés de formació dels alumnes s'han d'establir els pertinents mecanismes de coordinació amb l'educació secundària obligatòria.

Article 17. *Avaluació.*

1. L'avaluació dels processos d'aprenentatge dels alumnes ha de ser contínua i ha de tenir en compte el progrés de l'alumne en el conjunt de les diferents àrees.

2. Els professors han d'avaluar els alumnes tenint en compte els objectius específics i els coneixements adquirits en cada una de les àrees, segons els criteris d'avaluació que s'estableixen en el currículum.

3. Els alumnes accedeixen al cicle següent si han assolit els objectius corresponents que estableix el currículum. Quan un alumne no hagi assolit els objectius, pot romandre un curs més en el mateix cicle. Aquesta mesura es pot adoptar una sola vegada al llarg de l'educació primària.

4. Els alumnes que accedeixen al cicle següent amb avaluació negativa en alguna de les àrees, han de rebre els suports necessaris per a la recuperació.

Article 18. *Avaluació general de diagnòstic.*

Les administracions educatives, en els termes que estableix l'article 97 d'aquesta Llei, han de fer una avaluació general de diagnòstic, que té com a finalitat comprovar el grau d'adquisició de les competències bàsiques d'aquest nivell educatiu. Aquesta avaluació general no té efectes acadèmics i té caràcter informatiu i orientador per als centres, el professorat, les famílies i els alumnes.

Article 19. *Professorat.*

L'educació primària l'han d'impartir els mestres, que han de tenir competència docent en totes les àrees d'aquest nivell i en les tutories dels alumnes. L'ensenyament de la música, de l'educació física, dels idiomes estrangers o dels altres ensenyaments que es determinin, els han d'impartir els mestres amb les especialitats corresponents.

CAPÍTOL V

De l'educació secundària

Article 20. *Àmbit.*

El nivell d'educació secundària comprèn les etapes d'educació secundària obligatòria i del batxillerat, així com de la formació professional de grau mitjà.

SECCIÓ 1a DE L'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA

Article 21. *Principis generals.*

1. L'etapa d'educació secundària obligatòria comprèn quatre anys acadèmics, que es cursen ordinàriament entre els dotze i els setze anys.

2. No obstant això, els alumnes tenen dret a romandre escolaritzats en règim ordinari fins al curs acadèmic complet en què compleixin els divuit anys d'edat, sempre que l'equip d'avaluació consideri que, d'acord amb les seves actituds i interessos, poden obtenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria.

Article 22. *Objectiu.*

1. La finalitat de l'educació secundària obligatòria és transmetre als alumnes els elements bàsics de la cultura, especialment en els seus aspectes científic, tecnològic i humanístic; refermar-los hàbits d'estudi i treball que afavoreixin l'aprenentatge autònom i el desenvolupament de les seves capacitats; formar-los perquè assumeixin els seus deures i exerceixin els seus drets, i preparar-los per a la incorporació a estudis posteriors i per a la inserció laboral.

2. Aquesta etapa ha de contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

a) Assumir responsablement els seus deures i exercir els seus drets en el respecte als altres, practicar la tolerància i la solidaritat entre les persones, exercitar-se en el diàleg i refermar els valors comuns d'una societat participativa i democràtica.

b) Desenvolupar i consolidar hàbits d'estudi i disciplina, com a condició necessària per a una realització eficaç de les tasques de l'aprenentatge, i com a mitjà per al desenvolupament personal.

c) Desenvolupar destreses bàsiques en la utilització de les fonts d'informació per adquirir nous coneixements amb sentit crític.

d) Consolidar el sentit del treball en equip i valorar les perspectives, experiències i formes de pensar dels altres.

e) Comprendre i expressar amb correcció, oralment i per escrit, en la llengua castellana i, si s'escau, en la llengua cooficial de la comunitat autònoma, textos i missatges complexos, i iniciar-se en el coneixement, la lectura i l'estudi de la literatura.

f) Concebre el coneixement científic com un saber integrat, que s'estructura en diferents disciplines, matemàtiques i científiques, i conèixer i aplicar els mètodes per identificar els problemes en els diversos camps del

coneixement i de l'experiència, per a la seva resolució i per a la presa de decisions.

g) Desenvolupar la competència comunicativa per comprendre i expressar-se en una o més llengües estrangeres de manera apropiada, a fi de facilitar l'accés a altres cultures.

h) Adquirir una preparació bàsica en el camp de les tecnologies fonamentalment, mitjançant l'adquisició de les destreses relacionades amb les tecnologies de la informació i de les comunicacions, a fi d'utilitzar-les, en el procés d'aprenentatge, per trobar, analitzar, intercanviar i presentar la informació i el coneixement adquirits.

i) Consolidar l'esperit emprenedor i desenvolupar actituds de confiança en un mateix, el sentit crític, la iniciativa personal i la capacitat per planificar, prendre decisions i assumir responsabilitats.

j) Conèixer els aspectes bàsics de la cultura i la història i respectar el patrimoni artístic i cultural; conèixer la diversitat de cultures i societats, a fi de poder valorar-les críticament i desenvolupar actituds de respecte per la cultura pròpia i per la dels altres.

k) Apreciar, gaudir i respectar la creació artística; identificar i analitzar críticament els missatges explícits i implícits que conté el llenguatge de les diferents manifestacions artístiques.

l) Conèixer el funcionament del propi cos, per refermar els hàbits d'atenció i salut corporals i incorporar la pràctica de l'esport, per afavorir el desenvolupament en el terreny personal i social.

m) Conèixer l'entorn social i cultural, des d'una perspectiva àmplia; valorar i gaudir del medi natural, i contribuir a la seva conservació i millora.

Article 23. *Organització.*

1. En l'educació secundària obligatòria s'imparteixen les assignatures següents:

- a) Biologia i geologia.
- b) Ciències de la naturalesa.
- c) Cultura clàssica.
- d) Educació física.
- e) Educació plàstica.
- f) Ètica.
- g) Física i química.
- h) Geografia i història.
- i) Llatí.
- j) Llengua castellana i literatura.
- k) Llengua oficial pròpia i literatura de la comunitat autònoma, si s'escau.
- l) Llengües estrangeres.
- m) Matemàtiques.
- n) Música.
- ñ) Tecnologia.

També s'imparteix, d'acord amb el que disposa la disposició addicional segona, l'assignatura de societat, cultura i religió.

2. Amb la finalitat de garantir un aprenentatge adequat en els diferents àmbits del coneixement, a l'hora de fixar els ensenyaments comuns s'han de determinar les assignatures que s'imparteixen en cada un dels cursos.

3. A més de les assignatures esmentades, el currículum inclou assignatures optatives. Correspon a les administracions educatives l'ordenació de l'oferta d'aquestes assignatures optatives, entre les quals s'ha d'oferir obligatòriament una segona llengua estrangera.

4. En els cursos tercer i quart, les administracions educatives també poden oferir com a assignatures optatives qualsevol de les assignatures específiques dels itineraris als quals es refereix l'article 26.

Article 24. *Mètodes.*

1. Els mètodes pedagògics en l'educació secundària obligatòria s'han d'adaptar a les característiques dels alumnes, han d'afavorir la capacitat per aprendre per si mateixos i per treballar en equip i promoure la creativitat i el dinamisme, i han d'integrar els recursos de les tecnologies de la informació i de les comunicacions en l'aprenentatge. Els alumnes s'han d'iniciar en el coneixement i l'aplicació dels mètodes científics.

2. Les administracions educatives han de promoure les mesures necessàries perquè en les diferents assignatures es desenvolupin activitats que estimulin l'interès i l'hàbit de la lectura i la capacitat d'expressar-se correctament en públic.

Article 25. *Mesures de reforç i suport.*

1. En els cursos primer i segon, i amb la finalitat de facilitar que tots els alumnes assoleixin els objectius d'aquesta etapa, les administracions educatives han d'establir mesures de reforç educatiu que permetin la consecució d'aquests objectius.

2. Aquestes mesures han de ser promogudes en el marc que estableixin les administracions educatives. L'aplicació individual de les mesures s'ha de revisar periòdicament i, en qualsevol cas, en finalitzar el curs acadèmic.

3. Les administracions educatives poden oferir altres mesures de suport per assolir els objectius d'aquesta etapa i l'obtenció corresponent, en el marc del que estableixen els articles 26 i 27 d'aquesta Llei, del títol de graduat en educació secundària obligatòria.

Article 26. *Itineraris.*

1. En els cursos tercer i quart, els ensenyaments s'organitzen en assignatures comunes i en assignatures específiques, que constitueixen itineraris formatius d'índex acadèmic.

2. A tercer curs, els itineraris són dos: itinerari tecnològic i itinerari científicohumanístic. A quart curs són tres: itinerari tecnològic, itinerari científic i itinerari humanístic.

El quart curs es denomina curs per a l'orientació acadèmica i professional postobligatòria. Té caràcter preparatori dels estudis postobligatoris i de la incorporació a la vida laboral.

En la determinació dels ensenyaments comuns s'han d'establir les assignatures comunes i específiques dels itineraris.

3. En finalitzar el segon curs, a fi d'orientar les famílies i els alumnes en l'elecció dels itineraris, l'equip d'avaluació, amb l'assessorament de l'equip d'orientació, ha d'emetre un informe d'orientació escolar per a cada alumne. L'elecció d'itinerari realitzada en un curs acadèmic no condiona la del següent.

4. Els centres mantinguts amb fons públics han d'oferir tots els itineraris que estableix aquesta Llei. Les administracions educatives poden adequar aquest principi a la demanda dels alumnes i a les característiques i els recursos dels centres.

5. El Govern, amb l'informe previ de les comunitats autònomes, pot establir nous itineraris i modificar els que estableix aquesta Llei.

Article 27. *Programes d'iniciació professional.*

1. Els programes d'iniciació professional estan integrats pels continguts curriculars essencials de la formació bàsica i per mòduls professionals associats, almenys, a una qualificació del catàleg nacional de les qualifica-

cions professionals a què es refereix l'article 7 de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional. Aquesta formació, que té una estructura flexible de caràcter modular, s'imparteix en dos cursos acadèmics. El Govern ha de fixar les directrius bàsiques d'aquests programes.

2. La formació bàsica ha de contribuir, d'acord amb les característiques dels alumnes, al desenvolupament de les capacitats establertes per a l'educació secundària obligatòria.

3. Els alumnes que, complerts els quinze anys i després de l'adequada orientació educativa i professional, optin voluntàriament per no cursar cap dels itineraris oferts, han de quedar escolaritzats en un programa d'iniciació professional. Així mateix, es poden incorporar a aquests programes els alumnes amb setze anys complerts.

4. Els mètodes pedagògics d'aquests programes s'han d'adaptar a les característiques específiques dels alumnes i han de fomentar el treball en equip. Així mateix, la tutoria i l'orientació educativa i professional han de tenir una consideració especial en aquests programes.

5. La superació d'un programa d'iniciació professional dóna dret a obtenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria.

La superació total o parcial dels mòduls de caràcter professional integrats als programes d'iniciació professional s'ha d'acreditar de conformitat amb el que estableix l'article 8 de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional. En el cas de la superació de la totalitat dels mòduls, la certificació atorgada té, a més, els efectes acadèmics que preveu l'article 38.3 a) d'aquesta Llei.

6. Les administracions públiques han de promoure la participació d'altres institucions i entitats per al desenvolupament d'aquests programes.

Article 28. *Avaluació.*

1. L'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes en l'educació secundària obligatòria ha de ser contínua i diferenciada segons les diferents assignatures del currículum.

2. Els professors han d'avaluar els alumnes tenint en compte els objectius específics i els coneixements adquirits en cada una de les assignatures, segons els criteris d'avaluació que s'estableixin en el currículum per a cada curs.

Article 29. *Promoció.*

1. Al finalitzar cada un dels cursos de l'etapa i com a conseqüència del procés d'avaluació, l'equip d'avaluació ha de decidir sobre la promoció de cada alumne al curs següent tenint en compte la seva maduresa i les possibilitats de recuperació i de progrés en els cursos posteriors.

2. Els alumnes poden fer una prova extraordinària de les assignatures que no hagin superat, en les dates que determinin les administracions educatives. Una vegada feta aquesta prova, quan el nombre d'assignatures no aprovades sigui superior a dos, l'alumne ha de romandre un altre any en el mateix curs.

3. Cada curs es pot repetir una sola vegada. Si, després de la repetició, l'alumne no compleix els requisits per passar al curs següent, l'equip d'avaluació, assessorat pel d'orientació i amb la consulta prèvia als pares, pot decidir la seva promoció al curs següent, en les condicions que el Govern estableixi en funció de les necessitats educatives dels alumnes.

Article 30. *Avaluació general de diagnòstic.*

Les administracions educatives, en els termes establerts en l'article 97 d'aquesta Llei, han de fer una avaluació general de diagnòstic, que ha de tenir com a finalitat comprovar el grau d'adquisició de les competències bàsiques d'aquest nivell educatiu. Aquesta avaluació general no té efectes acadèmics i té caràcter informatiu i orientador per als centres, el professorat, les famílies i els alumnes.

Article 31. *Títol de graduat en educació secundària obligatòria.*

1. Tots els itineraris formatius, així com els programes d'iniciació professional, condueixen al títol de graduat en educació secundària obligatòria. Aquest títol és únic i hi ha de constar la nota mitjana de l'etapa.

2. Per obtenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria es requereix haver superat totes les assignatures de l'etapa. Excepcionalment es pot obtenir aquest títol sense haver superat totes les assignatures de l'etapa, en les condicions que el Govern estableixi.

3. El títol de graduat en educació secundària obligatòria permet accedir al batxillerat, a la formació professional de grau mitjà i al món laboral. Junt amb el títol, els alumnes han de rebre un informe d'orientació escolar per al seu futur acadèmic i professional, que té caràcter confidencial.

4. Els alumnes que no obtinguin el títol de graduat en educació secundària obligatòria han de rebre un certificat d'escolaritat en què han de constar els anys cursats.

Article 32. *Professorat.*

1. Per impartir l'educació secundària obligatòria es requereix estar en possessió del títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte, o equivalent a efectes de docència. En les assignatures que es determinin en virtut de la seva especial relació amb la formació professional, s'estableixen les equivalències dels títols d'enginyer tècnic, arquitecte tècnic i diplomad universitari, als efectes de la funció docent.

2. Per impartir els ensenyaments d'aquesta etapa cal estar, a més, en possessió del títol d'especialització didàctica que estableix l'article 58 d'aquesta Llei.

3. Per impartir els mòduls professionals integrats als programes d'iniciació professional es poden contractar, com a professors especialistes, atenent la seva qualificació i les necessitats del sistema, professors que duguin a terme la seva activitat en l'àmbit laboral. Als centres públics, les administracions educatives poden establir, amb aquests professionals, contractes de caràcter temporal i en règim de dret administratiu. A aquests professors no se'ls demana estar en possessió del títol que estableix l'article 58 d'aquesta Llei.

4. Així mateix, poden fer funcions de suport en aquesta etapa altres professionals amb la deguda qualificació per a tasques d'atenció als alumnes amb necessitats educatives específiques.

SECCIÓ 2a DEL BATXILLERAT

Article 33. *Principis generals.*

1. El batxillerat comprèn dos cursos acadèmics. Es desenvolupa en modalitats diferents que permeten als alumnes una preparació especialitzada per a la seva incorporació a estudis posteriors i per a la inserció laboral.

2. Poden accedir als estudis del batxillerat els alumnes que estiguin en possessió del títol de graduat en educació secundària obligatòria.

3. Els alumnes poden romandre cursant el batxillerat en règim ordinari durant quatre anys.

Article 34. *Objectiu.*

1. La finalitat del batxillerat és proporcionar als alumnes una educació i formació integral, intel·lectual i humana, així com els coneixements i les habilitats que els permetin exercir les seves funcions socials i laborals amb responsabilitat i competència. Així mateix, els capacita per accedir a la formació professional de grau superior i als estudis universitaris.

2. El batxillerat ha de contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

a) Consolidar una sensibilitat ciutadana i una consciència cívica responsable, inspirada pels valors de les societats democràtiques i els drets humans, i compromesa amb aquests.

b) Refermar la iniciativa personal, així com els hàbits de lectura, estudi i disciplina, com a condicions necessàries per a l'aprofitament eficaç de l'aprenentatge i com a mitjà de desenvolupament personal.

c) Conèixer, des d'una perspectiva universal i plural, les realitats del món contemporani, els seus antecedents històrics i els principals factors de la seva evolució.

d) Dominar les habilitats bàsiques pròpies de la modalitat de batxillerat escollida.

e) Treballar de manera sistemàtica i amb discerniment sobre criteris propis i aliens i fonts d'informació diferents, a fi de plantejar i de resoldre adequadament els problemes propis dels diversos camps del coneixement i de l'experiència.

f) Comprendre els elements i procediments fonamentals de la recerca i dels mètodes científics en cada disciplina.

g) Conèixer i saber utilitzar, tant en la seva expressió oral com en l'escripta, la riquesa i les possibilitats expressives de la llengua castellana i, si s'escau, de la llengua cooficial de la comunitat autònoma, així com la literatura i la lectura i l'anàlisi de les obres literàries més significatives.

h) Expressar-se amb fluïdesa en una o més llengües estrangeres.

i) Aprofundir en el coneixement i en l'ús habitual de les tecnologies de la informació i les comunicacions per a l'aprenentatge.

j) Refermar l'esperit emprenedor amb actituds de creativitat, flexibilitat, iniciativa, confiança en un mateix, sentit crític, treball en equip i esperit innovador.

k) Desenvolupar la sensibilitat artística i el criteri estètic, com a fonts de formació i enriquiment cultural.

l) Consolidar la pràctica de l'esport.

m) Conèixer i valorar de forma crítica la contribució de la ciència i la tecnologia per al canvi de les condicions de vida, així com refermar la sensibilitat i el respecte envers el medi ambient.

n) Desenvolupar la sensibilitat cap a les diverses formes de voluntariat que millorin l'entorn social.

Article 35. *Organització.*

1. El batxillerat s'organitza en assignatures comunes, en assignatures específiques de cada modalitat i en assignatures optatives.

2. Les assignatures comunes del batxillerat han de contribuir a la formació general dels alumnes. Les específiques de cada modalitat i les optatives els han de proporcionar una formació més especialitzada, i els han de preparar i orientar cap a estudis posteriors i cap a

l'activitat professional. El currículum de les assignatures optatives pot incloure un complement de formació pràctica fora del centre.

3. Les modalitats del batxillerat són les següents:

- a) Arts.
- b) Ciències i tecnologia.
- c) Humanitats i ciències socials.

4. El Govern, amb l'informe previ de les comunitats autònomes, pot establir noves modalitats de batxillerat o modificar les que estableix aquesta Llei.

5. Les assignatures comunes del batxillerat són les següents:

- a) Educació física.
- b) Filosofia.
- c) Història d'Espanya.
- d) Història de la filosofia i de la ciència.
- e) Llengua castellana i literatura.
- f) Llengua oficial pròpia i literatura de la comunitat autònoma, si s'escau.
- g) Llengua estrangera.

Així mateix, es cursa, d'acord amb el que estableix la disposició addicional segona, l'assignatura de societat, cultura i religió.

6. Amb la finalitat de garantir una ordenació adequada dels ensenyaments en els diferents àmbits del coneixement, en la determinació dels ensenyaments comuns s'han d'establir les assignatures que s'imparteixen en cada un dels cursos, així com, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, les assignatures específiques de cada modalitat.

7. Correspon a les administracions educatives l'ordenació de l'oferta de les assignatures optatives.

8. La metodologia en el batxillerat ha d'afavorir la capacitat de l'alumne per aprendre per si mateix, per treballar en equip i per aplicar els mètodes pedagògics apropiats de recerca. De la mateixa manera ha de procurar la relació dels aspectes teòrics de les diferents assignatures amb les seves aplicacions pràctiques.

9. Les administracions educatives han de promoure les mesures necessàries perquè en les diferents assignatures es desenvolupin activitats que estimulin l'interès i l'hàbit de la lectura i la capacitat d'expressar-se correctament en públic.

10. Els alumnes poden realitzar una prova extraordinària de les assignatures que no hagin superat, en les dates que determinin les administracions educatives.

Article 36. *Professorat.*

Per impartir els ensenyaments del batxillerat s'exigeixen les mateixes titulacions acadèmiques que les requerides per a l'educació secundària obligatòria. Cal, a més, estar en possessió del títol d'especialització didàctica que estableix l'article 58 d'aquesta Llei.

Article 37. *Títol de batxiller.*

1. Per obtenir el títol de batxiller és necessària l'avaluació positiva en totes les assignatures i la superació d'una prova general de batxillerat les condicions bàsiques de la qual les fixa el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

2. La prova ha de versar, en tot cas, sobre les assignatures comunes i específiques de les diferents modalitats del batxillerat. La part corresponent a la llengua estrangera ha d'incloure un exercici oral i un altre d'escript. La qualificació final del batxillerat és la mitjana ponderada, en els termes que estableixi el Govern, de la qualificació obtinguda a la prova general de batxillerat i la

mitjana de l'expedient acadèmic de l'alumne en el batxillerat.

3. El títol de batxiller faculta per accedir a la formació professional de grau superior i als estudis universitaris.

4. D'acord amb l'article 42.3 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, el Govern ha d'establir la normativa bàsica que regula l'establiment per part de les universitats dels procediments per a l'admissió d'alumnes. En tot cas, entre els requisits d'accés, preval la qualificació final del batxillerat.

5. L'avaluació positiva en totes les assignatures del batxillerat dóna dret a un certificat que té efectes laborals i els acadèmics que preveu l'article 38.3, paràgraf c), d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VI

De la formació professional

Article 38. *Accés.*

1. Poden cursar la formació professional de grau mitjà els qui estiguin en possessió del títol de graduat en educació secundària obligatòria. Per a l'accés a la formació professional específica de grau superior cal estar en possessió del títol de batxiller.

2. També poden accedir a la formació professional els aspirants que, tot i no tenir els requisits acadèmics, superin una prova d'accés. Per accedir per aquesta via a cicles formatius de grau superior es requereix tenir vint anys d'edat, complerts l'any de realització de la prova.

3. La prova a què es refereix l'apartat anterior ha d'acreditar:

a) Per a la formació professional de grau mitjà, els coneixements suficients per cursar amb aprofitament els ensenyaments esmentats i les capacitats en relació amb el camp professional de què es tracti. De l'acreditació de les capacitats professionals en queden exempts els qui hagin superat la totalitat dels mòduls de caràcter professional d'un programa d'iniciació professional o acreditin una experiència laboral, en ambdós casos relacionats amb l'ensenyament que pretenguin cursar.

b) Per a la formació professional de grau superior, la maduresa en relació amb els objectius del batxillerat i les capacitats referents al camp professional de què es tracti. De l'acreditació de les capacitats professionals en poden quedar exempts els qui acreditin una experiència laboral que es correspongui amb els estudis professionals que pretenguin cursar.

c) Les persones que tinguin superades totes les assignatures de qualsevol modalitat de batxillerat poden accedir als cicles formatius de grau superior a través d'una prova que permeti l'acreditació de les capacitats de l'alumne en relació amb el camp professional de què es tracti.

4. Per als qui acreditin estar en possessió del títol de tècnic i vulguin accedir a un cicle formatiu de grau superior relacionat amb aquell, han d'acreditar únicament la maduresa en relació amb els objectius del batxillerat. Per a aquests alumnes, el requisit d'edat per a la realització de la prova és de divuit anys complerts l'any natural.

5. El Govern ha de determinar les característiques bàsiques de les proves i la relació entre els títols de tècnics i el seu corresponent de tècnic superior als efectes que preveu aquest article.

Article 39. *Convenis.*

Les administracions educatives poden establir convenis educatius amb centres que imparteixin cicles formatius de formació professional, d'acord amb la programació general de l'ensenyament.

CAPÍTOL VII

De l'atenció als alumnes amb necessitats educatives específiques

SECCIÓ 1a DE LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS PER A UNA EDUCACIÓ DE QUALITAT

Article 40. *Principis.*

1. Amb la finalitat d'assegurar el dret individual a una educació de qualitat, els poders públics han de desenvolupar les accions necessàries i han d'aportar els recursos i els suports necessaris que permetin compensar els efectes de situacions de desavantatge social per a l'aconseguit dels objectius d'educació i de formació previstos per a cada un dels del sistema educatiu.

2. L'Estat pot impulsar, mitjançant convenis amb les comunitats autònomes, actuacions preferents orientades a l'aconseguit efectiu de les seves metes i objectius en matèria d'igualtat d'oportunitats i de compensació en educació.

Article 41. *Recursos.*

1. Les administracions educatives han d'adoptar procediments singulars en els centres escolars o zones geogràfiques en les quals, per les característiques socioeconòmiques i socioculturals de la població corresponent, sigui necessària una intervenció educativa diferenciada, amb especial atenció a la garantia de la igualtat d'oportunitats en el món rural. En aquests casos, s'han d'aportar els recursos materials i de professorat necessaris i s'ha de proporcionar el suport tècnic i humà necessari per a l'aconseguit de la compensació educativa.

2. Els poders públics han d'organitzar i desenvolupar de manera integrada accions de compensació educativa, a fi que les actuacions que corresponguin als seus respectius àmbits de competència aconseguixin l'ús més efectiu possible dels recursos emprats.

3. Excepcionalment, en els casos en què, per garantir la qualitat de l'ensenyament, els alumnes d'ensenyament obligatori hagin d'estar escolaritzats en un municipi pròxim al de la seva residència o a una distància que ho justifiqui d'acord amb la normativa a aquest efecte, les administracions educatives han de prestar de manera gratuïta els serveis escolars de transport, menjador i, si s'escau, internat.

SECCIÓ 2a DELS ALUMNES ESTRANGERS

Article 42. *Incorporació al sistema educatiu.*

1. Les administracions educatives han d'afavorir la incorporació al sistema educatiu dels alumnes procedents de països estrangers, especialment en edat d'escolarització obligatòria. Per als alumnes que desconeguin la llengua i cultura espanyoles, o que presentin greus mancances en coneixements bàsics, les administracions educatives han de desenvolupar programes específics d'aprenentatge amb la finalitat de facilitar la seva integració al nivell corresponent.

2. Els programes als quals fa referència l'apartat anterior es poden impartir, d'acord amb la planificació de les administracions educatives, en aules específiques establertes en centres que imparteixin ensenyaments en règim ordinari. El desenvolupament d'aquests programes és simultani a l'escolarització dels alumnes als grups ordinaris, conforme al nivell i l'evolució del seu aprenentatge.

3. Els alumnes més grans de quinze anys que presentin greus problemes d'adaptació en l'educació secundària obligatòria es poden incorporar als programes d'iniciació professional que estableix aquesta Llei.

4. Els alumnes estrangers tenen els mateixos drets i els mateixos deures que els alumnes espanyols. La seva incorporació al sistema educatiu implica acceptar les normes establertes amb caràcter general i les normes de convivència dels centres educatius en els quals s'integrin.

5. Les administracions educatives han d'adoptar les mesures oportunes perquè els pares d'alumnes estrangers rebin l'assessorament necessari sobre els drets, els deures i les oportunitats que comporta la incorporació al sistema educatiu espanyol.

SECCIÓ 3a DELS ALUMNES SUPERDOTATS INTEL·LECTUALMENT

Article 43. *Principis.*

1. Els alumnes superdotats intel·lectualment han de ser objecte d'una atenció específica per part de les administracions educatives.

2. Amb la finalitat de donar una resposta educativa més adequada a aquests alumnes, les administracions educatives han d'adoptar les mesures necessàries per identificar i avaluar ràpidament les seves necessitats.

3. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir les normes per flexibilitzar la durada dels diversos nivells i etapes del sistema educatiu que estableix aquesta Llei, independentment de l'edat d'aquests alumnes.

4. Les administracions educatives han d'adoptar les mesures necessàries per facilitar l'escolarització d'aquests alumnes en centres que, per les seves condicions, puguin prestar-los una atenció adequada a les seves característiques.

5. Correspon a les administracions educatives promoure la realització de cursos de formació específica relacionats amb el tractament d'aquests alumnes per al professorat que els atengui. També han d'adoptar les mesures oportunes perquè els pares d'aquests alumnes rebin l'assessorament individualitzat adequat, així com la informació necessària que els ajudi en l'educació dels seus fills.

SECCIÓ 4a DELS ALUMNES AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

Article 44. *Àmbit.*

1. Els alumnes amb necessitats educatives especials que requereixin, en un període de la seva escolarització o en el decurs d'aquesta, i en particular pel que fa a l'avaluació, determinats suports i atencions educatives, específiques pel fet de tenir discapacitats físiques, psíquiques, sensorials, o pel fet de manifestar greus trastorns de la personalitat o de conducta, han de tenir una atenció especialitzada, d'acord amb els principis de no discriminació i normalització educativa, i amb la finalitat d'aconseguir-ne la integració. A aquest efecte, les administracions educatives han de dotar aquests alumnes del suport necessari des del moment de la seva escolarització o de la detecció de la seva necessitat.

2. El sistema educatiu ha de disposar dels recursos necessaris perquè els alumnes amb necessitats educatives especials, temporals o permanents, puguin assolir els objectius establerts amb caràcter general per a tots els alumnes.

Article 45. *Valoració de necessitats.*

1. Els alumnes amb necessitats educatives especials han de ser escolaritzats en funció de les seves característiques, i se'ls ha d'integrar en grups ordinaris, en aules especialitzades en centres ordinaris, en centres d'educació especial o en escolarització combinada.

2. La identificació i valoració de les necessitats educatives especials d'aquests alumnes s'ha de fer per equips integrats per professionals de diferents qualificacions. Aquests professionals han d'establir en cada cas plans d'actuació en relació amb les necessitats educatives de cada alumne, i han de comptar amb l'opinió dels pares i amb el de l'equip directiu i el dels professors del centre corresponent.

3. Al finalitzar cada curs, l'equip d'avaluació ha de valorar el grau de consecució dels objectius establerts al començament d'aquest per als alumnes amb necessitats educatives especials. Els resultats d'aquesta avaluació han de permetre introduir les adaptacions necessàries en el pla d'actuació, inclosa la modalitat d'escolarització que sigui més concorde amb les necessitats educatives de l'alumne. En cas que sigui necessari, aquesta decisió es pot adoptar durant el curs escolar.

Article 46. *Escolarització.*

1. L'escolarització dels alumnes amb necessitats educatives especials ha de començar i finalitzar amb les edats establertes amb caràcter general per al nivell i l'etapa corresponent. Excepcionalment, es pot autoritzar la flexibilització del període d'escolarització en l'ensenyament obligatori. En qualsevol cas, el límit d'edat per poder ser escolaritzat en un centre d'educació especial és de vint-i-un anys.

2. L'escolarització d'alumnes amb necessitats educatives especials també inclou l'orientació als pares per a la necessària cooperació entre l'escola i la família.

Article 47. *Recursos dels centres.*

1. Les administracions educatives han de dotar els centres mantinguts amb fons públics del personal especialitzat i dels recursos necessaris per garantir l'escolarització d'alumnes amb necessitats educatives especials. En la programació de l'oferta de places escolars gratuïtes, s'han de determinar els centres que, per la seva ubicació i els seus recursos, es considerin els més indicats per atendre les diverses necessitats d'aquests alumnes.

2. Les administracions educatives, per facilitar l'escolarització i una millor incorporació d'aquests alumnes al centre escolar, poden establir acords de col·laboració amb altres administracions o entitats públiques o privades.

3. Els centres escolars de nova creació mantinguts amb fons públics han de complir les disposicions normatives vigents en matèria de promoció de l'accessibilitat i l'eliminació de barreres de tot tipus que els siguin aplicables. Les administracions educatives han de promoure programes per eliminar les barreres dels centres escolars mantinguts amb fons públics que, per raó de la seva antiguitat o altres motius, presentin obstacles per als alumnes amb problemes de mobilitat o comunicació.

Article 48. *Integració social i laboral.*

Amb la finalitat de facilitar la integració social i laboral dels alumnes que no puguin aconseguir els objectius

previstos en l'ensenyament bàsic, les administracions públiques han de promoure ofertes formatives adaptades a les necessitats específiques dels alumnes.

TÍTOL II

Dels ensenyaments d'idiomes

Article 49. Àmbit i estructura.

1. Les escoles oficials d'idiomes, els requisits mínims de les quals ha d'establir el Govern, són centres que imparteixen ensenyaments especialitzats d'idiomes, que tenen la consideració d'ensenyaments de règim especial a què es refereix aquesta Llei.

2. L'estructura bàsica d'aquests ensenyaments s'ha d'adequar als nivells següents:

Nivell bàsic.
Nivell intermedi.
Nivell avançat.

En la determinació dels ensenyaments comuns corresponents als nivells de les diferents llengües, s'han d'establir els efectes dels certificats corresponents.

3. El professorat que imparteixi aquests ensenyaments ha de pertànyer als cossos de catedràtics o de professors d'escoles oficials d'idiomes. Així mateix, poden impartir-les professors d'altres cossos docents del mateix nivell i amb l'especialitat corresponent en les condicions que estableixen les normes vigents.

4. Per accedir als ensenyaments de les escoles oficials d'idiomes és requisit imprescindible haver cursat els dos primers cursos de l'ensenyament secundari obligatori o estar en possessió del títol de graduat escolar, del certificat d'escolaritat o d'estudis primaris.

5. Els alumnes no escolaritzats en aquests centres poden obtenir els certificats corresponents als diferents nivells mitjançant la superació de les proves que organitzin les administracions educatives, de conformitat amb els requisits bàsics que estableixi el Govern.

Article 50. Escoles oficials d'idiomes.

1. En les escoles oficials d'idiomes s'ha de fomentar especialment l'estudi de les llengües oficials dels estats membres de la Unió Europea, el de les llengües cooficials existents en l'Estat, així com l'ensenyament de l'espanyol com a llengua estrangera.

2. D'acord amb el que estableixin les administracions educatives, les escoles oficials d'idiomes poden impartir cursos per a l'actualització de coneixements d'idiomes i per a la formació de les persones adultes i del professorat.

3. Les administracions educatives també han de fomentar l'ensenyament d'idiomes a distància. Aquesta oferta es pot integrar a les escoles oficials d'idiomes.

4. Les escoles oficials d'idiomes poden dur a terme plans de recerca i innovació en relació amb els ensenyaments que imparteixin, d'acord amb el que les administracions educatives estableixin.

Article 51. Realització de proves en el sistema escolar.

Les administracions educatives han de facilitar la realització de proves homologades per obtenir la certificació oficial del coneixement de les llengües estrangeres cursades pels alumnes d'educació secundària i formació professional.

TÍTOL III

De l'aprenentatge permanent: ensenyaments per a les persones adultes

Article 52. Objectiu.

1. L'educació permanent té com objectiu oferir a tots els ciutadans la possibilitat de formar-se al llarg de tota la vida, a fi d'adquirir, actualitzar, completar i ampliar les seves capacitats i coneixements per al seu desenvolupament personal o professional.

Amb aquesta finalitat, les administracions educatives han de col·laborar amb altres administracions públiques amb competències en la formació de persones adultes i, en especial, amb l'Administració laboral.

2. Els ensenyaments per a les persones adultes tenen els objectius següents:

a) Adquirir, completar o ampliar capacitats i coneixements i facilitar l'accés als diferents nivells del sistema educatiu.

b) Dur a terme programes i cursos per respondre a determinades necessitats educatives específiques de grups socials desfavorits.

c) Millorar la seva qualificació professional o adquirir una preparació per a l'exercici d'altres professions.

d) Desenvolupar la seva capacitat de participació en la vida social, cultural, política i econòmica.

3. Dins de l'àmbit dels ensenyaments per a les persones adultes, les administracions públiques han d'atendre preferentment les persones que, per diferents raons, no hagin pogut completar l'ensenyament bàsic. Així mateix, poden seguir aquests ensenyaments els alumnes més grans de setze anys que pel seu treball o altres circumstàncies especials no puguin anar als centres educatius en règim ordinari.

4. En els centres penitenciaris i hospitals s'ha de garantir a la població reclusa i hospitalitzada la possibilitat d'accés a aquests ensenyaments.

5. Els ensenyaments per a les persones adultes es poden impartir a través de les modalitats presencial i a distància.

6. Les administracions educatives han de promoure convenis de col·laboració amb les universitats, ens locals i altres institucions o entitats, per desenvolupar els ensenyaments per a les persones adultes.

7. Les administracions educatives han de promoure programes específics de llengua castellana i les altres llengües cooficials, si s'escau, i d'elements bàsics de la cultura per facilitar la integració de les persones immigrants.

Article 53. Ensenyament bàsic.

1. Les persones adultes que pretenguin adquirir els coneixements corresponents a l'ensenyament bàsic han de comptar amb una oferta adaptada a les seves condicions i necessitats. Aquesta oferta s'ha d'ajustar als objectius, continguts i criteris d'avaluació fixats amb caràcter general en els currículums dels ensenyaments obligatoris de les administracions educatives respectives.

2. L'ensenyament bàsic per a les persones adultes es pot impartir en centres que imparteixin ensenyaments en règim ordinari o en centres específics degudament autoritzats per l'Administració educativa competent.

3. Les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències i d'acord amb les condicions bàsiques que estableixi el Govern, han d'organitzar periòdicament proves perquè les persones més grans de divuit anys d'edat puguin obtenir directament el títol de graduat en educació secundària obligatòria.

Article 54. Ensenyaments de batxillerat i formació professional.

1. Les administracions educatives han de facilitar a tots els ciutadans l'accés als nivells o graus dels ensenyaments no obligatoris.

2. Les persones adultes que estiguin en possessió de la titulació requerida poden cursar el batxillerat i la formació professional. Les administracions educatives han d'adoptar les mesures oportunes perquè aquestes persones disposin als centres ordinaris que es determinin d'una oferta específica d'aquests estudis, organitzada d'acord amb les seves característiques.

3. Les administracions educatives han d'organitzar en aquests nivells l'oferta pública d'ensenyament a distància, a fi d'atendre adequadament la demanda de formació permanent de les persones adultes.

4. Les persones més grans de vint-i-un anys es poden presentar, en la modalitat de batxillerat que prefereixin, a la prova general de batxillerat, per obtenir títol de batxiller, d'acord amb les condicions bàsiques que estableixi el Govern.

5. Les administracions educatives han d'organitzar proves, d'acord amb les condicions bàsiques que el Govern estableixi, per obtenir els títols de formació professional.

6. Els més grans de vint-i-cinc anys d'edat poden accedir a la universitat mitjançant la superació d'una prova específica.

Article 55. Professorat.

1. Els professors que imparteixin ensenyaments escolars a les persones adultes, que condueixin a l'obtenció d'un títol acadèmic o professional, han d'estar en possessió de la titulació establerta amb caràcter general per impartir els corresponents ensenyaments.

2. Les administracions educatives han de facilitar a aquests professors la formació especialitzada necessària per respondre a les característiques de les persones adultes.

TÍTOL IV**De la funció docent****Article 56. Funcions del professorat.**

Als professors de centres escolars els corresponen les funcions següents:

a) L'ensenyament de les àrees, assignatures, matèries i mòduls que tinguin encomanats.

b) Promoure i participar en les activitats complementàries, dins o fora del recinte educatiu, programades pels professors i departaments didàctics i incloses en la programació general anual.

c) La contribució al fet que les activitats del centre es duguin a terme en un clima de respecte, tolerància, participació i llibertat per fomentar en els alumnes els valors propis d'una societat democràtica.

d) La tutoria dels alumnes per dirigir el seu aprenentatge, transmetre'ls valors i ajudar-los, en col·laboració amb els pares, a superar les seves dificultats.

e) La col·laboració, amb els serveis o departaments especialitzats en orientació, en el procés d'orientació educativa, acadèmica i professional dels alumnes.

f) La coordinació de les activitats docents, de gestió i de direcció que els siguin encomanades.

g) La participació en l'activitat general del centre.

h) La recerca, l'experimentació i la millora contínua dels processos d'ensenyament corresponent.

CAPÍTOL I**De la formació del professorat****Article 57. Principis.**

1. Les administracions educatives han de promoure l'actualització i la millora contínua de la qualificació professional dels professors i l'adequació dels seus coneixements i mètodes en l'evolució de la ciència i de les didàctiques específiques.

2. Els programes de formació permanent del professorat han de preveure les necessitats específiques relacionades amb l'organització i la direcció dels centres, la coordinació didàctica, l'orientació i la tutoria, amb la finalitat de millorar la qualitat de l'ensenyament i el funcionament dels centres.

3. De la mateixa manera, les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències, han de promoure una formació de base per als professors en matèria de necessitats educatives especials associades a la discapacitat.

Article 58. Formació inicial.

1. Per impartir els ensenyaments de l'educació secundària, de la formació professional de grau superior i els ensenyaments de règim especial, a més de les titulacions acadèmiques corresponents, cal estar en possessió d'un títol professional d'especialització didàctica.

2. El títol d'especialització didàctica s'obté després de la superació d'un període acadèmic i un altre de pràctiques docents.

3. El Govern ha de regular les condicions d'accés a ambdós períodes, així com els efectes del corresponent títol d'especialització didàctica, i les altres condicions per a l'obtenció, expedició i homologació dels títols.

4. L'aprovació del període acadèmic habilita els titulats universitaris per poder portar a terme els exercicis d'accés a la funció pública docent i per poder exercir com a professor en pràctiques en centres privats.

5. Les universitats poden organitzar els ensenyaments del títol d'especialització didàctica, mitjançant els convenis oportuns amb l'Administració educativa corresponent. Les universitats poden incorporar als plans d'estudi de les seves titulacions oficials les matèries incloses en el període acadèmic d'aquesta titulació.

6. Finalitzats els estudis universitaris corresponents, els titulats es poden matricular en el període acadèmic del títol d'especialització didàctica, a fi d'obtenir l'habilitació a la qual es refereix l'apartat 4. En efectuar la matrícula, poden sol·licitar la convalidació dels crèdits cursats anteriorment. Les universitats han d'acreditar la superació del període acadèmic esmentat.

7. En el cas dels ensenyaments de formació professional, artístics i d'idiomes, els estudis requerits per a l'obtenció del títol d'especialització didàctica s'han d'adaptar a les característiques d'aquests ensenyaments segons el que estableix la normativa bàsica corresponent.

Article 59. Formació permanent.

1. Sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en matèria de formació del professorat, el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport pot desenvolupar programes de formació permanent del professorat dels centres mantinguts amb fons públics, en tots els nivells i les modalitats d'ensenyament.

2. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i les comunitats autònomes poden col·laborar a l'establiment, el desenvolupament i l'execució de programes de formació del professorat, mitjançant els convenis que, a aquests efectes, se subscriuin.

3. Als efectes dels concursos de trasllats d'àmbit nacional i del reconeixement de la mobilitat entre els cossos docents, que preveu la disposició addicional vuitena d'aquesta Llei, les activitats de formació organitzades per qualsevol de les administracions educatives, tenen efectes en tot el territori nacional, amb el compliment previ dels requisits bàsics que el Govern estableixi, una vegada consultades les comunitats autònomes.

4. Les administracions educatives han d'establir els procediments que permetin la participació del professorat dels centres mantinguts amb fons públics en els plans de formació, així com en els programes de recerca i innovació.

CAPÍTOL II

De la valoració de la funció pública docent

Article 60. *Plans de valoració.*

1. Amb la finalitat de millorar la tasca docent dels professors, les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències, han d'elaborar plans per a la valoració de la funció pública docent, amb la participació del professorat.

2. Les administracions educatives han de disposar els procediments perquè els resultats de la valoració de la funció docent siguin tinguts en compte de manera preferent en la carrera professional del professorat, junt amb les activitats de formació, recerca i innovació.

Així mateix, han de prestar una atenció prioritària a la qualificació i la formació del professorat, a la millora de les condicions en les quals fa la seva feina i a l'estímul d'una creixent consideració i reconeixement social de la funció docent.

Article 61. *Avaluació voluntària.*

1. Les administracions educatives han de fomentar l'avaluació voluntària del professorat. Els resultats d'aquestes avaluacions es poden tenir en compte als efectes de mobilitat i de promoció dins de la carrera docent.

2. Les certificacions d'avaluació voluntària, referent als concursos de trasllats d'àmbit nacional i a la mobilitat entre els cossos docents, previstes en la disposició addicional vuitena d'aquesta Llei, tenen efectes a tot el territori nacional, amb el compliment previ de les condicions i els requisits bàsics que el Govern estableixi, una vegada consultades les comunitats autònomes.

Article 62. *Mesures de suport al professorat.*

1. Les administracions educatives, d'acord amb la seva programació general de l'ensenyament, han d'afavorir en tots els nivells educatius:

a) El reconeixement de la funció tutorial, mitjançant els incentius professionals i econòmics oportuns.

b) La reducció de jornada lectiva dels professors més grans de 55 anys que ho sollicitin, amb la corresponent disminució proporcional de les retribucions. Així mateix, poden afavorir la substitució parcial de la jornada lectiva per activitats d'una altra naturalesa sense reducció de les seves retribucions.

c) El reconeixement de la tasca del professorat, atenent la seva especial dedicació al centre i la implantació de plans que suposin innovació educativa, per mitjà dels incentius econòmics i professionals que es determinin.

d) La realització d'actuacions destinades a premiar l'excel·lència i l'especial esforç del professorat en l'exercici professional.

e) El desenvolupament de llicències retribuïdes, d'acord amb les condicions i els requisits que estableixin, a fi d'estimular la realització d'activitats de formació i de recerca i innovació educatives.

2. Les administracions educatives, respecte del professorat dels centres escolars públics, han d'adoptar les mesures oportunes per garantir la seva deguda protecció i assistència jurídica, així com la cobertura de la responsabilitat civil, en relació amb els fets que derivin de l'exercici professional i de les seves funcions que, incloses en la programació general anual, es facin dins o fora del recinte escolar.

TÍTOL V

Dels centres docents

CAPÍTOL I

Dels principis generals

Article 63. *Règim jurídic.*

Els centres docents que imparteixen els ensenyaments als quals es refereix aquesta Llei es regeixen pel que disposen aquesta i les disposicions que la despleguin, així com pel que estableixen les altres normes vigents que els siguin aplicables.

Article 64. *Classificació de centres.*

1. Els centres docents es classifiquen en públics i privats.

2. Són centres públics els centres el titular dels quals sigui un poder públic. Són centres privats els centres el titular dels quals sigui una persona física o jurídica de caràcter privat. S'entén per titular d'un centre educatiu la persona física o jurídica que consti com a tal al registre de centres de l'administració educativa corresponent.

3. Els centres privats mantinguts amb fons públics reben la denominació de centres concertats.

Article 65. *Tipologia de centres.*

1. Els centres docents, en funció dels ensenyaments que imparteixen, poden ser de:

- a) Educació infantil.
- b) Educació primària.
- c) Educació secundària obligatòria.
- d) Batxillerat.
- e) Formació professional.
- f) Ensenyaments artístics.
- g) Ensenyament d'idiomes.
- h) Educació especial.

2. L'adaptació del que preveu aquesta Llei als centres que imparteixen ensenyaments no compresos a l'apartat anterior, així com als centres que incloguin dos o més dels ensenyaments als quals es refereix aquest article, l'han de fer les administracions educatives.

Article 66. *Centres docents amb especialització curricular.*

1. Els centres docents, en virtut de la autonomia pedagògica i d'organització que estableix aquesta Llei, i d'acord amb el procediment que estableixin les administracions educatives, poden oferir projectes educatius que reforcin i amplii determinats aspectes del currículum referits als àmbits lingüístic, humanístic, científic,

tecnològic, artístic, esportiu i de les tecnologies de la informació i de les comunicacions.

2. L'autorització d'una especialització curricular pot incorporar, si s'escau, l'ampliació dels horaris per desenvolupar els projectes d'especialització corresponents.

3. Els centres docents poden afegir a la seva denominació específica l'especialització per a la qual han estat autoritzats. Han d'incloure en el seu projecte educatiu la informació necessària sobre l'especialització corresponent, a fi d'orientar els alumnes i els pares.

4. L'autorització d'una especialització curricular pot ser revocada per l'Administració educativa competent en el cas que el resultat de l'avaluació corresponent posi de manifest que no es compleixen els objectius previstos.

5. Les administracions educatives han de prestar un suport especial als centres mantinguts amb fons públics que tinguin alguna especialització curricular.

Article 67. *Autonomia dels centres.*

1. Els centres docents han de disposar de la necessària autonomia pedagògica, organitzativa i de gestió econòmica per afavorir la millora contínua de l'educació. Les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar aquesta autonomia i han d'estimular el treball en equip dels professors.

2. Els centres docents han d'estar dotats del personal i dels recursos educatius i materials necessaris per garantir un ensenyament de qualitat.

3. L'exercici de l'autonomia pedagògica, organitzativa i de gestió dels centres ha d'anar acompanyada del desenvolupament de mecanismes de responsabilitat i, en particular, de procediments d'avaluació, tant externa com interna, en el marc del que disposa el títol VI d'aquesta Llei, que serveixin d'estímul i permetin orientar convenientment els processos de millora.

4. Les administracions educatives han de promoure acords o compromisos amb els centres per al desenvolupament de plans i d'actuacions que comportin una millora contínua tant dels processos educatius com dels resultats.

Article 68. *Autonomia pedagògica.*

1. L'autonomia pedagògica, amb caràcter general, es concreta mitjançant les programacions didàctiques, plans d'acció tutorial i plans d'orientació acadèmica i professional i, en qualsevol cas, mitjançant projectes educatius.

2. Els centres docents, dins del marc general que estableixen les administracions educatives, han d'elaborar el projecte educatiu en el qual es fixin els objectius i les prioritats educatives, així com els procediments d'actuació. Per a l'elaboració del projecte esmentat s'han de tenir en consideració les característiques del centre i del seu entorn escolar, així com les necessitats educatives dels alumnes.

3. El projecte educatiu dels centres docents amb especialització curricular ha d'incorporar els aspectes específics que defineixen el caràcter singular del centre.

4. Els centres docents han de fer públic el seu projecte educatiu i han de facilitar als alumnes i als seus pares tota la informació que afavoreixi una participació més gran de la comunitat educativa.

5. El projecte educatiu dels centres concertats ha d'incorporar el caràcter propi al qual es refereix l'article 73 d'aquesta Llei.

6. Els centres docents han de desenvolupar els currículums establerts per les administracions educatives mitjançant les programacions didàctiques.

7. Les programacions didàctiques són els instruments de planificació curricular específics per a cada una de les àrees, assignatures o mòduls.

8. Els equips de professors dels centres públics tenen autonomia per elegir, d'entre els que s'adaptin al currículum establert normativament, els llibres de text i altres materials curriculars que s'hagin d'utilitzar en cada cicle o curs i a cada àrea, assignatura o mòdul.

Article 69. *Autonomia organitzativa.*

1. L'autonomia organitzativa es concreta en la programació general anual i en els reglaments de règim interior. La programació general anual l'ha d'elaborar l'equip directiu, amb l'informe previ del claustre de professors.

2. Les administracions locals poden col·laborar amb els centres educatius per impulsar les activitats extraescolars i promoure la relació entre la programació dels centres i l'entorn en el qual aquests desenvolupen la seva tasca. Així mateix, han de prestar la seva col·laboració en el foment de la convivència als centres i han de participar en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.

Article 70. *Autonomia de gestió econòmica.*

1. Els centres docents públics que imparteixen ensenyaments regulats per aquesta Llei disposen d'autonomia en la seva gestió econòmica, d'acord amb el que estableixen les normes vigents.

2. Les administracions educatives, dins dels límits que la normativa corresponent estableix, han de regular el procediment que permet als centres docents públics obtenir recursos complementaris. Aquests recursos no poden provenir de les activitats dutes a terme per les associacions de pares i d'alumnes en compliment de les seves finalitats, d'acord amb el que les administracions educatives estableixin.

3. En qualsevol cas, les administracions educatives han de prestar especial suport als centres mantinguts amb fons públics que escolaritzin alumnes amb necessitats educatives específiques o estiguin situats en zones socialment o culturalment desfavorides.

CAPÍTOL II

Dels centres públics

Article 71. *Denominació dels centres públics.*

1. Els centres públics d'educació infantil es denominen escoles infantils; els d'educació primària, col·legis d'educació primària; els d'educació secundària obligatòria, batxillerat i formació professional, instituts d'educació secundària. Les administracions competents poden crear i autoritzar centres integrats de formació professional d'acord amb el que estableix l'article 11 de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional.

2. Els centres no compresos a l'apartat anterior es denominen d'acord amb el que disposen les seves reglamentacions especials.

Article 72. *Admissió d'alumnes.*

1. Les administracions educatives han de fer una programació adequada de les places escolars gratuïtes que garanteixi l'efectivitat del dret a l'educació i el dret a la lliure elecció de centre. En tot cas, en aquesta pro-

gramació, s'ha de procurar una adequada i equilibrada distribució entre els centres escolars dels alumnes amb necessitats educatives específiques, a fi de garantir la seva escolarització en les condicions més apropiades.

2. En els centres mantinguts amb fons públics que imparteixin diversos nivells educatius, el procediment inicial d'admissió es fa al començament de l'oferta del nivell inferior dels que siguin objecte de finançament.

3. En cap cas no hi ha d'haver discriminació en l'admissió d'alumnes per raons ideològiques, religioses, morals, socials, de raça o naixement.

4. Les administracions educatives poden sol·licitar la col·laboració d'altres instàncies administratives per garantir l'autenticitat de les dades que els interessats aportin en el procés d'admissió d'alumnes.

CAPÍTOL III

Dels centres privats

Article 73. *Caràcter propi dels centres privats.*

1. Els titulars dels centres privats tenen dret a establir el caràcter propi dels centres, i han de respectar, en tot cas, els principis constitucionals i els drets reconeguts a professors, pares i alumnes.

2. El caràcter propi del centre ha de ser posat en coneixement dels diferents membres de la comunitat educativa pel titular del centre. L'elecció del centre per les famílies i els alumnes comporta l'acceptació del caràcter propi d'aquest.

Article 74. *Centres privats a l'exterior.*

Els centres privats que imparteixin ensenyaments del sistema educatiu espanyol a l'exterior han de complir els requisits que estableixi el Govern, com a condició per al reconeixement dels seus estudis i l'expedició dels títols corresponents.

CAPÍTOL IV

Dels centres concertats

Article 75. *Concerts.*

1. Els centres privats que, d'acord amb la prestació del servei d'interès públic de l'educació i la llibertat d'elecció de centre, imparteixin els ensenyaments declarats gratuïts en aquesta Llei, es poden acollir al règim de concerts sempre que així ho sol·licitin i compleixin els requisits que preveuen les lleis educatives. A aquest efecte, aquests centres han de formalitzar amb l'Administració educativa que escaigui el concert pertinent.

2. El Govern ha d'establir les normes bàsiques a les quals s'han de sotmetre els concerts.

3. El concert ha d'establir els drets i les obligacions recíproques quant a règim econòmic, durada, pròrroga i extinció d'aquest, nombre d'unitats escolars concertades i altres condicions d'impartició de l'ensenyament, amb subjecció a les disposicions reguladores del règim de concerts i del procediment administratiu.

4. Els concerts poden afectar diversos centres sempre que pertanyin a un mateix titular.

5. Tenen preferència per acollir-se al règim de concerts els centres que imparteixin l'ensenyament bàsic, satisfacin necessitats d'escolarització, atenguin poblacions escolars de condicions socials i econòmiques desfavorables o que realitzin experiències d'interès peda-

gògic per al sistema educatiu. A més, tenen preferència els centres que en règim de cooperativa compleixin les finalitats assenyalades abans. Les administracions educatives han de tenir en compte la demanda social de les places escolars als centres.

Article 76. *Mòduls del concert.*

1. La quantia global dels fons públics destinats al manteniment dels centres concertats l'han d'establir els pressupostos de les administracions corresponents.

2. Als efectes de distribució de la quantia global a què fa referència l'apartat anterior, l'import del mòdul econòmic per unitat escolar s'ha de fixar anualment en els pressupostos generals de l'Estat i, si s'escau, en els de les comunitats autònomes, i en aquests no pot ser inferior al que s'estableixi en els primers en cap de les quantitats en què es diferencia el mòdul esmentat d'acord amb el que estableix l'apartat següent.

3. En el mòdul, la quantia del qual ha d'assegurar que l'ensenyament s'imparteix en condicions de gratuïtat, s'han de diferenciar:

a) Les quantitats corresponents a salaris del personal docent, incloses les cotitzacions per quota patronal a la Seguretat Social corresponent als titulars dels centres.

b) Les quantitats assignades a altres despeses, que han de comprendre les de personal d'administració i serveis, les ordinàries de manteniment i conservació i les de reposició d'inversions reals. Així mateix, es poden considerar les derivades de l'exercici de la funció directiva no docent. En cap cas no s'han de computar interessos del capital propi. Les quantitats esmentades s'han de fixar amb criteris anàlegs als aplicats als centres públics.

c) Les quantitats pertinents per atendre el pagament dels conceptes d'antiguitat del personal docent dels centres concertats i repercussió consegüent en les quotes de la Seguretat Social; pagament de les substitucions del professorat i els derivats de l'exercici de la funció directiva docent; pagament de les obligacions derivades del que estableix l'article 68 de l'Estatut dels treballadors. Aquestes quantitats es recullen en un fons general que es distribueix de manera individualitzada entre el personal docent dels centres concertats, d'acord amb les circumstàncies que concorrin en cada professor i aplicant criteris anàlegs als fixats per al professorat dels centres públics.

4. Les quantitats corresponents als salaris del personal docent al qual fa referència l'apartat anterior fan possible que gradualment la remuneració d'aquest personal sigui anàloga a la del professorat estatal dels respectius nivells.

5. Els salaris del personal docent els abona l'Administració al professorat com a pagament delegat i en nom de l'entitat titular del centre, amb càrrec i a compte de les quantitats que preveu l'apartat anterior. Amb aquesta finalitat, el titular del centre, en la seva condició de patró en la relació laboral, ha de facilitar a l'Administració les nòmines corresponents, així com les eventuais modificacions.

6. L'Administració no pot assumir alteracions en els salaris del professorat derivades de convenis col·lectius que superin el percentatge d'increment global de les quantitats corresponents a salaris als quals fa referència l'apartat 3 d'aquest article.

7. La reglamentació que desplegui el règim de concerts ha de tenir en compte les característiques específiques de les cooperatives d'ensenyament, a fi de facilitar la gestió dels seus recursos econòmics i humans.

CAPÍTOL V

Dels òrgans de govern, òrgans de participació en el control i la gestió i òrgans de coordinació dels centres docents públics

SECCIÓ 1a PRINCIPIS GENERALS

Article 77. *Principis.*

1. En els centres docents públics hi ha d'haver òrgans de govern i òrgans de participació en el control i la gestió.

2. Els òrgans de govern i de participació en el control i la gestió dels centres han de vetllar perquè les activitats d'aquests òrgans es duguin a terme d'acord amb els principis i valors de la Constitució, per la realització efectiva de les finalitats de l'educació que estableixen les disposicions vigents, i per la qualitat de l'ensenyament.

3. A més han de garantir, en l'àmbit de la seva competència, l'exercici dels drets reconeguts als alumnes, professors, pares d'alumnes i personal d'administració i serveis, i han de vetllar pel compliment dels deures corresponents. Així mateix, han d'afavorir la participació efectiva de tots els membres de la comunitat educativa en la vida del centre, en la seva gestió i en la seva avaluació.

Article 78. *Tipus d'òrgans.*

1. Els centres docents públics tenen els òrgans de govern i de participació en el control i la gestió següents:

a) Òrgans de govern: director, cap d'estudis, secretari i altres que determinin les administracions educatives.

b) Òrgans de participació en el control i la gestió: consell escolar, claustre de professors i tots els que determinin les administracions educatives.

2. Les administracions educatives han de determinar la periodicitat de les reunions d'aquests òrgans, així com el règim de funcionament.

3. Els òrgans de participació en el control i la gestió del centre avaluen periòdicament, d'acord amb les seves competències respectives, el funcionament i compliment dels objectius del centre, i han d'analitzar els resultats de les proves externes que s'hi facin.

4. El consell escolar i el claustre de professors, així com els òrgans de govern i els diferents sectors de la comunitat educativa, han de col·laborar en els plans d'avaluació del centre que se'ls encomanin, en els termes que les administracions educatives estableixin, sense perjudici dels processos d'avaluació interna que es facin al centre.

SECCIÓ 2a ÒRGANS DE GOVERN

Article 79. *Director.*

El director és el representant de l'Administració educativa en el centre i té atribuïdes les competències següents:

a) Garantir el compliment de les lleis i altres disposicions vigents.

b) Exercir la direcció de tot el personal adscrit al centre i adoptar les resolucions disciplinàries que corresponguin d'acord amb les normes aplicables.

c) Dirigir i coordinar totes les activitats del centre cap a la consecució del projecte educatiu, d'acord amb les disposicions vigents i sense perjudici de les competències atribuïdes al claustre de professors i al consell escolar del centre.

d) Exercir la representació del centre, sense perjudici de les atribucions de les altres autoritats educatives.

e) Col·laborar amb els òrgans de l'Administració educativa en tot el relatiu a l'èxit dels objectius educatius del centre.

f) Proposar a l'Administració educativa el nomenament i la cessació dels membres de l'equip directiu, amb la informació prèvia al claustre de professors i al consell escolar del centre.

g) Impulsar la col·laboració amb les famílies, amb institucions i amb organismes que facilitin la relació del centre amb l'entorn, i fomentar un clima escolar que afavoreixi l'estudi i el desenvolupament de totes les actuacions que propiciïn una formació integral en coneixements i valors dels alumnes.

h) Afavorir la convivència al centre, resoldre els conflictes i imposar totes les mesures disciplinàries que corresponguin als alumnes, d'acord amb les normes que estableixin les administracions educatives i en compliment dels criteris que fixa el reglament de règim interior del centre. Amb aquesta finalitat, es promou l'agilitat dels procediments per a la resolució dels conflictes als centres.

i) Convocar i presidir els actes acadèmics i les sessions del consell escolar i del claustre de professors del centre i executar els acords adoptats en l'àmbit de les seves competències.

j) Fer les contractacions d'obres, serveis i subministraments, així com autoritzar les despeses d'acord amb el pressupost del centre, ordenar els pagaments i visar les certificacions i els documents oficials del centre, tot això d'acord amb el que estableixin les administracions educatives.

k) Promoure plans de millora de la qualitat del centre, així com projectes d'innovació i recerca educativa.

l) Impulsar processos d'avaluació interna del centre i col·laborar en les avaluacions externes.

m) Qualsevol altres funcions que li siguin encomanades per l'Administració educativa.

Article 80. *Equip directiu.*

1. El director, amb la comunicació prèvia al claustre de professors i al consell escolar, ha de formular proposta de nomenament i cessament a l'Administració educativa dels càrrecs de cap d'estudis i secretari, i altres òrgans de govern, d'entre els professors amb destinació definitiva al centre. La direcció d'estudis ha de recaure en un professor dels cossos del nivell educatiu i règim corresponent.

2. Els òrgans de govern constitueixen l'equip directiu i han de treballar de manera coordinada en l'acompliment de les seves funcions d'acord amb les instruccions del director.

3. Tots els membres de l'equip directiu cessen en les seves funcions al terme del seu mandat o quan es produeixi la cessació del director.

Així mateix, l'Administració educativa pot cessar qualsevol dels membres de l'equip directiu designat pel director, a proposta d'aquest mitjançant un escrit raonat, amb la comunicació prèvia al consell escolar del centre.

4. En els centres de nova creació, el cap d'estudis i el secretari els nomena directament l'Administració educativa.

5. Les administracions educatives han d'afavorir l'exercici de la funció directiva als centres docents, mitjançant l'adopció de mesures que permetin millorar l'actuació dels equips directius en relació amb el personal i els recursos materials i mitjançant l'organització de programes i cursos de formació.

SECCIÓ 3a ÒRGANS DE PARTICIPACIÓ EN EL CONTROL
I GESTIÓ DELS CENTRES

Article 81. *Consell escolar.*

1. El consell escolar és l'òrgan de participació en el control i la gestió del centre dels diferents sectors que constitueixen la comunitat educativa.

2. El consell escolar està compost pels membres següents:

- a) El director del centre, que n'és el president.
- b) El cap d'estudis.
- c) Un regidor o representant de l'Ajuntament en el terme municipal del qual radiqui el centre.
- d) Un nombre de professors, elegits pel claustre, que no pot ser inferior a un terç del total dels components del consell.
- e) Un nombre de pares i d'alumnes, elegits respectivament per ells i entre ells, que no pot ser inferior a un terç del total dels components del consell.
- f) Un representant del personal d'administració i serveis del centre.
- g) El secretari del centre, que actua com a secretari del consell, amb veu i sense vot.

A més, en els centres específics d'educació especial i en els centres que tinguin aules especialitzades, també forma part del consell escolar un representant del personal d'atenció educativa complementària.

3. Els alumnes poden ser elegits membres del consell escolar, a partir del tercer curs de l'educació secundària obligatòria. En cap cas no pot ser elegit un alumne que hagi estat objecte de sanció per conductes greument perjudicials per a la convivència del centre durant el curs en què tingui lloc la celebració de les eleccions.

4. Els alumnes del tercer cicle d'educació primària i dels dos primers cursos de l'educació secundària obligatòria poden participar en el consell escolar en els termes que estableixin les administracions educatives.

5. Les administracions educatives han de regular les condicions per les quals els centres que imparteixen els ensenyaments de formació professional específica o arts plàstiques i disseny puguin incorporar al seu consell escolar un representant proposat per les organitzacions empresarials o institucions laborals presents en l'àmbit d'acció del centre.

6. Les administracions educatives han de determinar el nombre total de membres del consell escolar i han de regular el procés d'elecció dels representants dels diferents sectors que l'integren.

7. En els centres específics d'educació infantil, en els incomplets d'educació primària, en els d'educació secundària amb menys de vuit unitats, en centres d'educació permanent de persones adultes i d'educació especial, en els quals s'imparteixen ensenyaments de règim especial, així com en les unitats o els centres de característiques singulars, l'Administració educativa competent ha d'adaptar el que disposen aquest article i l'article 78 d'aquesta Llei a la singularitat dels centres.

Article 82. *Atribucions del consell escolar.*

1. El consell escolar del centre té les atribucions següents:

- a) Formular propostes a l'equip directiu sobre la programació anual del centre i aprovar el projecte educatiu, sense perjudici de les competències del claustre de professors, en relació amb la planificació i l'organització docent.
- b) Elaborar informes, a petició de l'Administració competent, sobre el funcionament del centre i sobre els altres aspectes relacionats amb l'activitat del centre.

c) Participar en el procés d'admissió d'alumnes i vetllar perquè es realitzi amb subjecció al que estableix aquesta Llei i les disposicions que la despleguin.

d) Aprovar el reglament de règim interior del centre.

e) Conèixer la resolució de conflictes disciplinaris i la imposició de sancions i vetllar perquè aquestes s'atinguin a la normativa vigent.

f) Aprovar el projecte de pressupost del centre i la liquidació.

g) Promoure la conservació i renovació de les instal·lacions i l'equip escolar.

h) Proposar les directrius per a la col·laboració, amb finalitats educatives i culturals, amb altres centres, entitats i organismes.

i) Analitzar i valorar el funcionament general del centre, l'evolució del rendiment escolar i els resultats de l'avaluació que del centre faci l'Administració educativa.

j) Ser informat de la proposta a l'Administració educativa del nomenament i la cessació dels membres de l'equip directiu.

k) Proposar mesures i iniciatives que afavoreixin la convivència al centre.

l) Qualsevol altres que li siguin atribuïdes per l'Administració educativa.

2. Les administracions educatives poden establir una denominació específica per referir-se al consell escolar dels centres educatius.

Article 83. *Claustre de professors.*

1. El claustre de professors és l'òrgan propi de participació dels professors en el control i la gestió del centre i té la responsabilitat de planificar, coordinar, informar i, si s'escau, decidir sobre tots els aspectes docents del centre.

2. El claustre el presideix el director i està integrat per la totalitat dels professors que prestin servei al centre.

Article 84. *Atribucions del claustre de professors.*

El claustre de professors té les atribucions següents:

a) Formular a l'equip directiu propostes per a l'e laboració de la programació general anual, així com avaluar-ne l'aplicació.

b) Formular propostes al consell escolar per a l'e laboració del projecte educatiu i informar, abans d'aprovar-los, els aspectes relatius a l'organització i la planificació docent.

c) Informar el projecte de reglament de règim interior del centre.

d) Promoure iniciatives en l'àmbit de l'experimentació i de la recerca pedagògica i a la formació del professorat del centre.

e) Elegir els seus representants al consell escolar del centre i a la comissió de selecció de director que preveu l'article 88 d'aquesta Llei.

f) Coordinar les funcions referents a l'orientació, la tutoria, l'avaluació i la recuperació dels alumnes.

g) Analitzar i valorar el funcionament general del centre, l'evolució del rendiment escolar i els resultats de l'avaluació que del centre faci l'Administració educativa, així com qualsevol altre informe referent a la marxa del centre.

h) Ser informat pel director de l'aplicació del règim disciplinari del centre.

i) Ser informat de la proposata a l'Administració educativa del nomenament i la cessació dels membres de l'equip directiu.

j) Proposar mesures i iniciatives que afavoreixin la convivència al centre.

k) Qualsevol altres que li siguin atribuïdes per l'Administració educativa.

SECCIÓ 4a ÒRGANS DE COORDINACIÓ

Article 85. Òrgans de coordinació docent.

1. En els instituts d'educació secundària hi ha d'haver departaments de coordinació didàctica, que s'encarreguen de l'organització i el desenvolupament dels ensenyaments propis de les assignatures o mòduls que se'ls encomanin. Cada departament de coordinació didàctica està constituït pels professors de les especialitats que imparteixin els ensenyaments de les assignatures o els mòduls assignats al departament.

2. Les administracions educatives poden establir altres òrgans de coordinació a més dels que assenyala, amb caràcter general, l'apartat anterior.

3. La direcció de cada departament l'exerceix un funcionari del cos de catedràtics d'ensenyament secundari, titular d'alguna de les especialitats integrades als departaments respectius.

En absència, als respectius centres, de funcionaris del cos de catedràtics esmentat en el paràgraf anterior, la direcció dels departaments de coordinació didàctica es pot atribuir a un professor funcionari pertanyent al cos de professors d'ensenyament secundari.

4. En els departaments dels centres públics en què s'imparteixin ensenyaments de règim especial, s'ha d'adaptar el que s'ha establert anteriorment a les seves característiques específiques.

CAPÍTOL VI

De la selecció i el nomenament del director dels centres docents públics

Article 86. Principis generals.

1. La selecció i el nomenament de directors dels centres públics s'efectua mitjançant concurs de mèrits entre professors funcionaris de carrera dels cossos del nivell educatiu i règim al qual pertanyi el centre.

2. La selecció s'ha de fer de conformitat amb els principis de publicitat, mèrit i capacitat.

Article 87. Requisits.

Són requisits per poder participar en el concurs de mèrits els següents:

- Tenir una antiguitat de, com a mínim, cinc anys en el cos de la funció pública docent des del qual s'opta.
- Haver impartit docència directa a l'aula com a funcionari de carrera, durant un període de la mateixa durada, en un centre públic que imparteixi ensenyaments del mateix nivell i règim.
- Prestar serveis en un centre públic del nivell i règim corresponents, amb una antiguitat en el centre de, com a mínim, un curs complet en publicar-se la convocatòria, en l'àmbit de l'Administració educativa convocant.

Article 88. Procediment de selecció.

1. Per a la designació dels directors als centres públics, les administracions educatives convoquen concurs de mèrits.

2. La selecció la fa una Comissió constituïda per representants de les administracions educatives i, com a mínim, en un trenta per cent per representants del centre corresponent. D'aquests últims, almenys el cinquanta per cent ho han de ser del claustre de professors del centre esmentat.

3. La selecció es basa en els mèrits acadèmics i professionals acreditats pels aspirants, i en l'experiència

i la valoració positiva de la feina prèvia exercida com a càrrec directiu i de la tasca docent realitzada com a professor. Es valora de manera especial l'experiència prèvia en l'exercici de la direcció.

4. Les administracions educatives han de determinar el nombre total de vocals de les comissions i la proporció entre els representants de l'Administració i dels centres. Així mateix, han d'establir els criteris objectius i el procediment aplicables a la selecció corresponent.

Article 89. Nomenament.

1. Els aspirants seleccionats han de superar un programa de formació inicial, organitzat per les administracions educatives que consisteix en un curs teòric de formació relacionat amb les tasques atribuïdes a la funció directiva i en un període de pràctiques. Els aspirants seleccionats que tinguin adquirida la categoria de director al qual es refereix l'apartat 3 d'aquest article estan exempts de la realització del programa de formació inicial.

2. L'Administració educativa nomena director del centre que correspongui, per un període de tres anys, l'aspirant que hagi superat aquest programa.

3. Els directors així nomenats són avaluats al llarg dels tres anys. Els que obtinguin una avaluació positiva, adquireixen la categoria de director per als centres públics del nivell educatiu i règim de què es tracta. La categoria té efectes en l'àmbit de totes les administracions educatives.

Article 90. Durada del mandat.

El nomenament dels directors es pot renovar, per períodes de la mateixa durada, amb l'avaluació positiva del treball desenvolupat al final d'aquests. Les administracions educatives poden fixar un límit màxim per a la renovació dels mandats.

Article 91. Nomenament amb caràcter extraordinari.

1. En absència de candidats o quan la comissió corresponent no hagi seleccionat cap aspirant, l'Administració educativa nomena director, per un període de tres anys, un professor funcionari d'alguns dels nivells educatius i règim dels que imparteixi el centre de què es tracta, que compleixi, com a mínim, els requisits següents:

- Tenir una antiguitat d'almenys cinc anys en el cos de la funció pública docent de procedència.
- Haver estat professor, durant un període de cinc anys, en un centre públic que imparteixi ensenyaments del mateix nivell i règim.

2. En el cas de centres de nova creació, cal atènyer-se al que disposa l'apartat 1 d'aquest article. En aquests centres, la durada del mandat de tots els òrgans de govern és de tres anys.

3. En els centres específics d'educació infantil, en els incomplets d'educació primària, en els d'educació secundària amb menys de vuit unitats i en els que imparteixin ensenyaments artístics, d'idiomes o els adreçats a persones adultes amb menys de vuit professors, les administracions educatives poden eximir els candidats de complir els requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

Article 92. Suport en l'exercici de la funció directiva.

1. Les administracions educatives han d'afavorir l'exercici de la funció directiva als centres docents, i han de dotar els directors de l'autonomia de gestió necessària

per impulsar i desenvolupar els projectes de millora de la qualitat.

2. Així mateix, han d'organitzar cursos de formació de directius que actualitzin els seus coneixements tècnics i professionals, als quals periòdicament ha d'assistir el director i la resta de l'equip directiu.

3. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport pot col·laborar amb les administracions educatives mitjançant l'oferta periòdica de plans de formació que promoguin la qualitat de la funció directiva.

4. Amb l'objecte de facilitar l'exercici de les seves funcions, les administracions educatives han de promoure procediments per eximir, totalment o parcialment, l'equip directiu i, especialment, el director de la docència directa en funció de les característiques del centre.

Article 93. *Cessament del director.*

1. El cessament del director es produeix en els casos següents:

a) Finalització del període per al qual va ser nomenat i, si s'escau, de la pròrroga d'aquest.

b) Renúncia motivada acceptada per l'Administració educativa.

c) Incapacitat física o psíquica sobrevinguda.

d) Revocació motivada per l'Administració educativa competent per incompliment greu de les funcions inherents al càrrec de director, amb l'audiència prèvia a l'interessat. En aquest cas, el professor no pot participar en cap concurs de selecció de directors durant el període de temps que determini l'Administració educativa.

2. El director, finalitzat el període del seu mandat incloses les possibles pròrrogues, ha de participar de nou en un concurs de mèrits per tornar a exercir la funció directiva.

Article 94. *Reconeixement de la funció directiva.*

1. L'exercici de càrrecs directius i, en especial, del càrrec de director, s'ha de retribuir de forma diferenciada, en consideració a la responsabilitat i dedicació exigides, d'acord amb les quanties que per als complements establerts a aquest efecte fixin les administracions educatives.

2. Així mateix, l'exercici de càrrecs directius i, en tot cas, del càrrec de director ha de ser especialment valorat als efectes de la provisió de llocs de treball en la funció pública docent, així com per a altres finalitats de caràcter professional, dins de l'àmbit docent, que estableixin les administracions educatives.

3. Els directors dels centres públics que hagin exercit el càrrec amb valoració positiva durant el període de temps que cada Administració educativa determini, mantenen, mentre romanguin en situació d'actiu, la percepció del complement retributiu corresponent en la proporció, les condicions i els requisits que determinin les administracions educatives. En tot cas, s'ha de tenir en compte a aquests efectes el nombre d'anys d'exercici del càrrec de director.

TÍTOL VI

De l'avaluació del sistema educatiu

Article 95. *Àmbit de l'avaluació.*

L'avaluació s'estén a tot l'àmbit educatiu que regula aquesta Llei, i s'ha d'aplicar sobre els processos d'aprenentatge dels alumnes, els processos educatius, l'activitat del professorat, els centres docents, la inspecció d'educació i la mateixa Administració educativa.

Article 96. *Institut Nacional d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu.*

1. L'avaluació general del sistema educatiu la fa el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, a través de l'Institut Nacional de Qualitat i Avaluació, que passa a denominar-se Institut Nacional d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu, sense perjudici de l'avaluació que les administracions educatives de les comunitats autònomes puguin realitzar en els seus àmbits respectius.

2. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de determinar l'estructura i les funcions d'aquest Institut, i hi ha de garantir la participació de les administracions educatives.

Article 97. *Avaluacions generals de diagnòstic.*

1. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, a través de l'Institut Nacional d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu, en col·laboració amb les comunitats autònomes, i en el marc de l'avaluació general del sistema educatiu que li competeix, ha d'elaborar avaluacions generals de diagnòstic sobre àrees i assignatures. Aquestes avaluacions s'han de fer, en tot cas, en l'educació primària i l'educació secundària obligatòria, i han de tractar sobre competències bàsiques del currículum.

2. Les administracions educatives han de participar en les avaluacions generals de diagnòstic del sistema educatiu i en les avaluacions internacionals en les quals prengui part l'Estat espanyol, mitjançant les actuacions que siguin necessàries als seus centres respectius.

3. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'aprovar la normativa bàsica aplicable per al desenvolupament de l'avaluació a la qual es refereix l'apartat 1 d'aquest article, als efectes que aquesta es produeixi amb criteris d'homogeneïtat.

4. Les administracions educatives han de desenvolupar, executar i controlar les avaluacions en l'àmbit de les seves competències respectives.

Article 98. *Sistema Estatal d'Indicadors de l'Educació.*

1. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, escoltades les comunitats autònomes, a través de l'Institut Nacional d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu, ha d'elaborar periòdicament el Sistema Estatal d'Indicadors de l'Educació, que contribueix a orientar la presa de decisions en l'ensenyament, tant de les institucions educatives com de les administracions, els alumnes o les famílies.

2. Als efectes de l'elaboració d'aquest sistema d'indicadors, les administracions educatives han de col·laborar amb el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, i li han de facilitar la informació que els sigui requerida.

Article 99. *Pla d'Avaluació General del Sistema.*

El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'elaborar periòdicament un pla d'avaluació general del sistema en el qual es determinin les prioritats i els objectius que l'Institut ha de desenvolupar en les seves avaluacions. Aquest pla ha de contenir els criteris i procediments d'avaluació, que s'han de fer públics amb caràcter previ.

Article 100. *Publicació dels resultats de les avaluacions.*

El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport ha de fer públics periòdicament les conclusions d'interès general de les avaluacions del sistema educatiu efectuades per l'Institut Nacional d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu i ha de donar a conèixer els resultats de l'aplicació del sistema Estatal d'Indicadors de l'Educació.

Article 101. Altres plans d'avaluació.

1. L'Administració educativa corresponent ha d'elaborar i posar en marxa plans d'avaluació que s'apliquen amb periodicitat als centres docents mantinguts amb fons públics.

2. Els òrgans de govern i els òrgans de participació en el control i la gestió, així com els diferents sectors de la comunitat educativa ha de col·laborar en l'avaluació externa dels centres.

3. Les administracions educatives han d'informar la comunitat educativa i fer públics els criteris i procediments que s'utilitzin per a l'avaluació dels centres, així com les conclusions generals que en les avaluacions esmentades s'obtinguin. Així mateix, s'han de comunicar al claustre de professors i al consell escolar les conclusions de l'avaluació corresponent al seu centre. L'avaluació dels centres ha de tenir en compte l'entorn social i econòmic dels centres i els recursos de què disposen, i s'ha d'efectuar sobre els processos i sobre els resultats obtinguts, tant pel que fa a organització, gestió i funcionament, com al conjunt de les activitats d'ensenyament i aprenentatge. Les administracions educatives han de col·laborar amb els centres per resoldre els problemes que hagin estat detectats en l'avaluació realitzada proporcionant els suports necessaris.

4. A més de l'avaluació externa, els centres han d'avaluar el seu propi funcionament al final de cada curs, d'acord amb el que estableixi l'Administració educativa.

TÍTOL VII**De la inspecció del sistema educatiu****Article 102. Inspecció del sistema educatiu.**

1. És competència i responsabilitat dels poders públics la inspecció del sistema educatiu.

2. Les administracions públiques competents han d'exercir la inspecció educativa dins del respectiu àmbit territorial i de conformitat amb les normes bàsiques que regulen aquesta matèria. L'exercici de la funció inspectora s'ha de fer sobre tots els elements i aspectes del sistema educatiu, a fi d'assegurar el compliment de les lleis, la garantia dels drets i l'observància dels deures de tots els que participen en els processos d'ensenyament i aprenentatge, la millora del sistema educatiu i la qualitat de l'ensenyament.

CAPÍTOL I**De l'alta inspecció****Article 103. Àmbit.**

Correspon a l'Estat l'alta inspecció educativa, per garantir el compliment de les facultats que li estan atribuïdes en matèria d'ensenyament a les comunitats autònomes, l'observança dels principis i les normes constitucionals aplicables i altres normes bàsiques que despleguen l'article 27 de la Constitució.

Article 104. Competències.

1. En l'exercici de les funcions que estan atribuïdes a l'Estat, correspon a l'alta inspecció:

a) Comprovar que els currículums, així com els llibres de text i altre material didàctic s'adeqüen als ensenyaments comuns.

b) Comprovar que els ensenyaments comuns s'imparteixen amb observança del que disposa l'ordenació

estatal sobre aquestes matèries obligatòries bàsiques dels currículums respectius.

c) Comprovar el compliment dels requisits que estableix l'Estat en l'ordenació general del sistema educatiu quant a nivells, modalitats, etapes, cicles i especialitats d'ensenyament, així com quant al nombre de cursos que en cada cas correspongui. Així mateix, la comprovació de la durada de l'escolaritat obligatòria, dels requisits d'accés d'un nivell d'ensenyament a un altre, de les condicions d'obtenció dels títols corresponents i dels efectes acadèmics o professionals d'aquests.

d) Verificar que els estudis cursats s'adeqüen al que estableix la legislació de l'Estat, als efectes de l'expedició de títols acadèmics i professionals vàlids a tot el territori espanyol.

e) Comprovar el compliment del que disposa la normativa sobre les característiques de la documentació administrativa específica que s'estableixi amb caràcter bàsic per a cada nivell d'ensenyament.

f) Vetllar pel compliment de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels seus drets i deures en matèria d'educació, així com dels seus drets lingüístics i, en particular, el de rebre ensenyament en la llengua oficial de l'Estat, d'acord amb les disposicions aplicables.

g) Verificar l'adequació de l'atorgament de les subvencions i beques a les quals fa referència l'article 4 d'aquesta Llei als criteris generals que estableixin les disposicions de l'Estat, així com elevar, si s'escau, informes als òrgans competents en relació amb les inversions en construccions, instal·lacions, equips escolars i despeses corrents en matèria de dotacions i retribucions de personal.

h) Obtenir la informació necessària per a l'elaboració de les estadístiques educatives per a finalitats estatals, sense perjudici de les atribucions conferides als serveis estadístics del departament, especialment la Llei de la funció pública estadística.

i) Elevar a les autoritats de l'Estat una memòria anual sobre l'ensenyament a les respectives comunitats autònomes.

2. En l'exercici de les funcions d'alta inspecció, els funcionaris de l'Administració General de l'Estat tenen la consideració d'autoritat pública a tots els efectes, i poden demanar en les seves actuacions la col·laboració necessària de les autoritats de l'Estat i de les comunitats autònomes per al compliment de les funcions que els estiguin encomanades.

CAPÍTOL II**De la inspecció educativa****Article 105. Funcions.**

1. Són funcions de la inspecció educativa:

a) Controlar i supervisar, des del punt de vista pedagògic i organitzatiu, el funcionament dels centres educatius, tant de titularitat pública com privada.

b) Supervisar la pràctica docent i col·laborar en la seva millora contínua i en la del funcionament dels centres, així com en els processos de reforma educativa i de renovació pedagògica.

c) Participar en l'avaluació del sistema educatiu, especialment en la que correspon als centres escolars, a la funció directiva i a la funció docent, a través de l'anàlisi de l'organització, funcionament i resultats d'aquests.

d) Vetllar pel compliment, en els centres educatius, de les lleis, els reglaments i altres disposicions vigents que afectin el sistema educatiu.

e) Assessorar, orientar i informar els diferents sectors de la comunitat educativa en l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions.

f) Informar sobre els programes i les activitats de caràcter educatiu promoguts o autoritzats per les administracions educatives competents, així com sobre qualsevol aspecte relacionat amb l'ensenyament que li sigui requerit per l'autoritat competent o que conegui en l'exercici de les seves funcions, a través de les vies reglamentàries.

2. Per al correcte exercici de les funcions anteriors, els inspectors d'educació tenen les atribucions següents:

a) Conèixer directament totes les activitats que es facin als centres, als quals han de tenir accés lliure.

b) Examinar i comprovar la documentació pedagògica i administrativa dels centres.

c) Rebre dels altres funcionaris la col·laboració necessària per a l'exercici de les seves activitats, per a les quals l'inspector té la consideració d'autoritat pública.

Article 106. *Organització de la inspecció educativa.*

1. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir les especialitats bàsiques d'inspecció educativa, tenint en compte, en tot cas, els diferents nivells educatius i especialitats docents.

2. Les administracions educatives, d'acord amb les seves competències, poden desenvolupar les especialitats a les quals es refereix l'apartat anterior i han de regular l'estructura i el funcionament dels òrgans que estableixin per a l'acompliment de la inspecció educativa als seus respectius territoris.

3. L'accés al cos d'inspectors d'educació i la provisió de llocs de treball mitjançant concursos de trasllats d'àmbit nacional es desenvolupen a través de les especialitats a les quals es refereix l'apartat 1 d'aquest article.

Article 107. *Formació dels inspectors d'educació.*

1. El perfeccionament i l'actualització en l'exercici professional és un dret i un deure dels inspectors d'educació.

2. La formació dels inspectors d'educació la porten a terme les diferents administracions educatives, en col·laboració, preferentment, amb les universitats i institucions superiors de formació del professorat.

3. Als efectes dels concursos de trasllats d'àmbit nacional i del reconeixement de la mobilitat entre els cossos docents, que preveu la disposició addicional vintena d'aquesta Llei, les activitats de formació organitzades per qualssevol de les administracions educatives tenen els seus efectes a tot el territori nacional, amb el compliment previ de les condicions i els requisits bàsics que el Govern estableixi, una vegada consultades les comunitats autònomes.

Disposició addicional primera. *Del calendari d'aplicació de la Llei.*

El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'aprovar el calendari d'aplicació d'aquesta Llei, que té un àmbit temporal de cinc anys, a partir de l'entrada en vigor de la Llei. En aquest calendari s'ha d'establir l'extinció gradual del pla d'estudis dels ensenyaments d'idiomes en vigor, la implantació dels currículums corresponents, així com les equivalències a efectes acadèmics dels anys cursats segons el pla d'estudis que s'extingeix. Així mateix, s'ha de regular la implantació dels ensenyaments de règim general i les equivalències dels títols afectats per aquesta Llei.

Disposició addicional segona. *De l'àrea o l'assignatura de societat, cultura i religió.*

1. L'àrea o l'assignatura de societat, cultura i religió comprèn dues opcions de desenvolupament: una, de caràcter confessional, d'acord amb la confessió per la qual optin els pares o, si s'escau, els alumnes, entre aquelles respecte de l'ensenyament de les quals l'Estat tingui subscript acords; una altra, de caràcter no confessional. Ambdues opcions són d'oferta obligatòria pels centres i els alumnes n'han de triar una.

2. L'ensenyament confessional de la religió s'ha d'ajustar al que estableix l'Acord sobre ensenyament i els afers culturals subscrit entre la Santa Seu i l'Estat espanyol i, si s'escau, al que disposen d'altres subscriptos, o que es puguin subscriure, amb altres confessions religioses.

3. El Govern ha de fixar els ensenyaments comuns corresponents a l'opció no confessional. La determinació del currículum de l'opció confessional és competència de les corresponents autoritats religioses. Les decisions sobre utilització de llibres de text i materials didàctics i, si s'escau, la supervisió i l'aprovació d'aquests corresponen a les autoritats religioses respectives, de conformitat amb que estableixen els acords subscriptos amb l'Estat espanyol.

4. Els professors que, tot i no pertànyer als cossos de funcionaris docents, imparteixen l'ensenyament confessional de religió als centres públics en els quals es desenvolupen els ensenyaments regulats en aquesta Llei, ho han de fer en règim de contractació laboral, de durada determinada i coincident amb el curs escolar, a temps complet o parcial. Aquests professors han de percebre les retribucions que correspongui al respectiu nivell educatiu als professors interins.

Disposició addicional tercera. *Dels llibres de text i altres materials curriculars.*

1. Correspon a l'autonomia pedagògica dels centres educatius adoptar els llibres de text i altres materials que s'hagin d'utilitzar en el desenvolupament dels diversos ensenyaments. Els òrgans de coordinació didàctica dels centres públics han d'elegir els llibres de text i altres materials curriculars, l'edició i l'adopció dels quals no requereixen l'autorització prèvia de l'Administració educativa. Les administracions educatives han de determinar la intervenció que, en el procés intern d'adopció dels llibres i altres materials curriculars, correspon a altres òrgans del centre.

2. Els llibres de text i altres materials als quals es refereix l'apartat anterior han de reflectir i fomentar el respecte als principis, valors, llibertats, drets i deures constitucionals als quals s'ha d'ajustar tota l'activitat educativa.

3. La supervisió dels llibres de text i altres materials curriculars constitueix part del procés ordinari d'inspecció que exerceix l'Administració educativa sobre la totalitat d'elements que integren el procés d'ensenyament i aprenentatge. La vulneració dels principis i valors que conté la Constitució dona lloc a la imposició de les sancions administratives que, en desplegament del que disposa aquest apartat, estableixin les administracions educatives.

4. Amb caràcter general, els llibres de text i materials curriculars adoptats no poden ser substituïts per altres durant un període mínim de quatre anys. Excepcionalment, quan la programació docent ho requereixi, les administracions educatives poden autoritzar la modificació del termini establert anteriorment.

Disposició addicional quarta. *Del calendari escolar.*

1. El calendari escolar, que han de fixar anualment les administracions educatives, comprèn un mínim de 175 dies lectius per als ensenyaments obligatoris. El Govern ha d'establir el mínim de dies lectius per a la resta dels ensenyaments. En tot cas, el còmput no inclou els dies dedicats a proves finals.

2. En cap cas l'inici del curs escolar pot ser abans de l'1 de setembre ni el final de les activitats lectives després del 30 de juny de cada any acadèmic, excepte per a l'ensenyament d'adults i per al desenvolupament de la formació en centres de treball, quan per raons d'estacionalitat de l'activitat de les empreses així s'exigeixi.

Disposició addicional cinquena. *Sobre l'admissió d'alumnes als centres mantinguts amb fons públics en cas que no hi hagi places suficients.*

1. En els procediments d'admissió d'alumnes en centres mantinguts amb fons públics que imparteixen educació primària o educació secundària obligatòria o batxillerat, quan no hi hagi places suficients, tenen prioritats els alumnes que procedeixen dels centres d'educació infantil o d'educació secundària obligatòria, respectivament, que tinguin adscrits, sempre que aquests ensenyaments estiguin mantinguts amb fons públics.

2. Correspon a les administracions educatives establir el procediment i les condicions per a l'adscripció de centres als quals es refereix l'apartat anterior, respectant, en tot cas, el dret a la lliure elecció de centre.

3. En l'admissió inicial que estableix l'article 72.2 o en la deguda al canvi de centre, els criteris per a l'admissió d'alumnes als centres mantinguts amb fons públics, quan no hi hagi places suficients, són aplicables d'acord amb la regulació de l'Administració educativa competent. Es regeixen pels criteris prioritaris següents: renda per càpita de la unitat familiar, proximitat del domicili, existència de germans matriculats al centre, discapacitat de l'alumne o d'algun dels seus pares o germans i condició legal de família nombrosa. Així mateix, es considera criteri prioritari que l'alumne pateixi una malaltia crònica que afecti el sistema digestiu, endocrí o metabòlic i que exigeixi com a tractament essencial el seguiment d'una dieta complexa i un control alimentari estricte el compliment del qual condicioni de manera determinant l'estat de salut física de l'alumne. Per als ensenyaments no obligatoris es pot considerar a més l'expedient acadèmic.

4. Els centres d'especialització curricular a les quals es refereix l'article 66 d'aquesta Llei poden incloure, com a criteris complementaris, d'altres que responguin a les característiques pròpies de la seva oferta educativa, d'acord amb el que estableixi l'Administració educativa corresponent.

5. En els procediments d'admissió d'alumnes en centres mantinguts amb fons públics que imparteixen els ensenyaments de grau superior de formació professional, quan no hi hagi places suficients, tenen prioritats els qui hagin cursat la modalitat de batxillerat que, en cada cas, es determini o els qui accedeixin a aquests ensenyaments a través de la prova que estableix l'article 38 d'aquesta Llei. Una vegada aplicats els criteris anteriors, cal atènyer-se a l'expedient acadèmic dels alumnes.

6. En els procediments d'admissió d'alumnes en centres mantinguts amb fons públics que imparteixen els ensenyaments de grau mitjà de formació professional, quan no hi hagi places suficients, s'han d'aplicar els criteris que preveu l'apartat 3 d'aquesta disposició addicional cinquena. Una vegada aplicats els criteris anteriors, cal atènyer-se a l'expedient acadèmic dels alumnes.

7. Els alumnes que cursin simultàniament ensenyaments reglats de música o dansa i ensenyaments de règim general tenen prioritats per ser admesos als centres que imparteixen ensenyaments de règim general que l'Administració educativa determini.

Disposició addicional sisena. *Dels centres que estiguin autoritzats per impartir el primer cicle d'educació infantil.*

Els centres docents privats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin autoritzats per impartir el primer cicle de l'educació infantil queden automàticament autoritzats per impartir l'educació preescolar que estableix aquesta Llei.

Disposició addicional setena. *Dels centres autoritzats per impartir la modalitat de ciències de la naturalesa i de la salut i la modalitat de tecnologia en batxillerat.*

Els centres docents privats de batxillerat que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei imparteixen la modalitat de ciències de la naturalesa i de la salut, la modalitat de tecnologia, o ambdues, queden automàticament autoritzats per impartir la modalitat de ciències i tecnologia que estableix aquesta Llei.

Disposició addicional vuitena. *Bases del règim estatutari de la funció pública docent.*

1. Són bases del règim estatutari dels funcionaris públics docents, a més de les que recull la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 28 de juliol, i les que estableix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, les que regulen aquesta Llei i les normes esmentades per a l'ingrés, la mobilitat entre els cossos docents, la reordenació dels cossos i escales, la provisió de places mitjançant concurs de trasllats d'àmbit nacional i l'adquisició de la categoria de director. El Govern ha de desplegar reglamentàriament aquestes bases en els aspectes que siguin necessaris per garantir el marc comú bàsic de la funció pública docent.

2. Les comunitats autònomes han d'ordenar la seva funció pública docent en el marc de les seves competències, respectant, en tot cas, les normes bàsiques a les quals fa referència l'apartat anterior.

3. Periòdicament, les administracions educatives han de convocar concursos de trasllat d'àmbit nacional, als efectes de proveir les places vacants que determinin els centres docents d'ensenyament dependents d'aquelles, així com per garantir el possible concurs dels funcionaris del seu àmbit de gestió a places d'altres administracions educatives i, si s'escau, l'adjudicació de les que resultin del concurs mateix. En aquests concursos poden participar tots els funcionaris públics docents, sigui quina sigui l'Administració educativa de la qual depenguin o per la qual hagin ingressat, sempre que compleixin els requisits generals i els específics que, d'acord amb les respectives relacions de llocs de treball, estableixin les convocatòries esmentades.

Aquestes s'han de fer públiques a través del «Butlletí Oficial de l'Estat» i dels butlletins oficials de les comunitats autònomes convocants. Han d'incloure un únic barem de mèrits, entre els quals s'han de tenir en compte els cursos de formació i perfeccionament superats, els mèrits acadèmics i professionals, l'antiguitat i, si s'escau, estar en possessió de la categoria de director.

4. No obstant això, la provisió de places per funcionaris docents als centres superiors d'ensenyaments artístics s'ha de fer per concurs específic, d'acord amb el que determinin les administracions educatives.

Disposició addicional novena. *Creació dels cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes i de catedràtics d'arts plàstiques i disseny.*

1. Es creen el cos de catedràtics d'ensenyament secundari, el cos de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes i el cos de catedràtics d'arts plàstiques i disseny, que queden classificats al grup A dels que estableix l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

2. S'integren al cos de catedràtics d'ensenyament secundari els funcionaris pertanyents al cos de professors d'ensenyament secundari que tinguin reconeguda la condició de catedràtic.

Aquests funcionaris s'incorporen amb l'antiguitat que tinguin en la condició de catedràtic i se'ls respecten els drets de què gaudeixen en el moment de fer-se efectiva la integració al cos de catedràtics d'ensenyament secundari, inclosos els drets econòmics que l'apartat 5 de la disposició addicional desena de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, reconeix als funcionaris provinents del cos de catedràtics numeraris de batxillerat.

3. S'integren al cos de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes els funcionaris pertanyents al cos de professors d'escoles oficials d'idiomes que tinguin reconeguda la condició de catedràtic.

Aquests funcionaris s'incorporen amb l'antiguitat que tinguin en la condició de catedràtic i se'ls respecten els drets de què gaudeixen en el moment de fer-se efectiva la integració al cos de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes, inclosos els drets econòmics que l'apartat 3 de la disposició addicional catorzena de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, reconeix als funcionaris provinents del cos de catedràtics numeraris d'escoles oficials d'idiomes.

4. S'integren al cos de catedràtics d'arts plàstiques i disseny els funcionaris pertanyents al cos de professors d'arts plàstiques i disseny que tinguin reconeguda la condició de catedràtic.

Aquests funcionaris s'incorporen amb l'antiguitat que tinguin en la condició de catedràtic i se'ls respecten els drets de què gaudeixin en el moment de fer-se efectiva la integració al cos de catedràtics d'arts plàstiques i disseny, inclosos els drets econòmics que l'apartat 2 de la disposició addicional catorzena de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, reconeix als funcionaris provinents del cos de professors numeraris de terme de les escoles d'arts plàstiques i oficis artístics.

Disposició addicional desena. *Funcions dels cossos de catedràtics.*

1. El cos de catedràtics d'ensenyament secundari exerceix les seves funcions en l'educació secundària obligatòria, batxillerat i formació professional.

2. El cos de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes exerceix les seves funcions a les escoles oficials d'idiomes.

3. El cos de catedràtics d'arts plàstiques i disseny exerceix les seves funcions a les escoles d'arts plàstiques i de disseny.

4. Els catedràtics d'ensenyament secundari, els d'escoles oficials d'idiomes i els d'arts plàstiques i disseny han d'exercir les funcions que els encomani aquesta Llei i les que es determinin per reglament. En tot cas, s'atribueixen de manera específica als funcionaris dels cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, d'escoles oficials d'idiomes i d'arts plàstiques i disseny, així com als funcionaris del cos de catedràtics de música i arts escèniques, als quals es refereix la disposició addicional

catorzena.1.b) de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, les funcions següents:

Amb caràcter exclusiu, i sense perjudici del que disposa l'article 85.3 d'aquesta Llei, l'exercici de la direcció dels departaments de coordinació didàctica, així com, si s'escau, del departament d'orientació.

Amb caràcter preferent:

a) La direcció de projectes d'innovació i recerca didàctica de la seva especialitat que es facin al centre.

b) La direcció de la formació en pràctiques dels professors de nou ingrés que s'incorporin al departament.

c) La coordinació dels programes de formació continuada dels professors que es desenvolupin dins del departament.

d) La presidència, si s'escau, dels tribunals de la prova general de batxillerat.

e) La presidència dels tribunals d'ingrés i accés als respectius cossos de catedràtics.

5. L'habilitació que preveu la disposició addicional primera de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, s'estén als funcionaris dels cossos de catedràtics d'ensenyament secundari en les condicions i amb els requisits que estableix la Llei esmentada.

Disposició addicional onzena. *Carrera docent.*

1. El sistema d'ingrés a la funció pública docent és el de concurs oposició convocat per les respectives administracions educatives. En la fase de concurs s'han de valorar, entre altres mèrits, la formació acadèmica i l'experiència docent prèvia. En la fase d'oposició s'han de tenir en compte la possessió dels coneixements específics necessaris per impartir la docència, l'aptitud pedagògica i el domini de les tècniques necessàries per a l'exercici docent. Les proves s'han de convocar, segons correspongui, d'acord amb les àrees, matèries, assignatures i mòduls que integren el currículum corresponent. Per a la selecció dels aspirants s'ha de tenir en compte la valoració d'ambdues fases del concurs oposició, sense perjudici de la superació de les proves corresponents.

El nombre d'aprovat no pot superar el nombre de places convocades. Així mateix, hi ha una fase de pràctiques, que pot incloure cursos de formació i que constitueix una part del procés selectiu.

Per a l'ingrés als cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes, de catedràtics de música i arts escèniques i de catedràtics d'arts plàstiques i disseny és necessari estar en possessió del títol de doctor, llicenciat, enginyer o arquitecte, a més del títol d'especialització didàctica a què es refereix l'article 58 d'aquesta Llei, i superar el corresponent procés selectiu.

El Govern, d'acord amb les comunitats autònomes, ha d'establir les condicions per permetre l'ingrés al cos de catedràtics de música i arts escèniques, mitjançant concurs de mèrits, a personalitats de prestigi reconegut en els seus respectius camps professionals.

2. En les convocatòries d'ingrés als cossos docents que a continuació s'indiquen s'ha de reservar un percentatge de les places que es convoquin per a l'accés de funcionaris docents, que han d'estar en possessió de la titulació requerida per a l'ingrés als corresponents cossos i haver romàs als seus cossos d'origen un mínim de sis anys com a funcionaris de carrera.

Els qui accedeixin per aquest procediment estan exempts de la realització de la fase de pràctiques i tenen preferència en l'elecció de les destinacions vacants sobre els aspirants que ingressin pel torn lliure de la convocatòria corresponent.

Els funcionaris dels cossos docents classificats al grup B a què es refereix la vigent legislació de la funció pública poden accedir als cossos de professors d'ensenyament secundari i de professors d'arts plàstiques i disseny. En les convocatòries corresponents per a aquests funcionaris es valoren els mèrits dels concursants, entre els quals s'han de tenir en compte el treball dut a terme i els cursos de formació i perfeccionament superats, així com els mèrits acadèmics. Així mateix, s'ha de fer una prova, consistent en l'exposició i debat d'un tema de l'especialitat a la qual s'accedeix, per a la superació de la qual s'han de tenir en compte tant els coneixements sobre la matèria com els recursos didàctics i pedagògics dels candidats.

Així mateix, els funcionaris docents dels cossos de professors d'ensenyament secundari, de professors d'escoles oficials d'idiomes, de professors de música i arts escèniques i de professors d'arts plàstiques i disseny poden accedir als cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes, de catedràtics de música i arts escèniques i de catedràtics d'arts plàstiques i disseny, respectivament.

En les convocatòries corresponents s'han de valorar els mèrits relacionats amb les actualitzacions científica i didàctica, la participació en projectes educatius i la tasca docent dels candidats. L'avaluació de la funció docent la fa la inspecció educativa. Així mateix, s'ha de fer una prova oral davant d'un tribunal, que consta de dos exercicis: el primer consisteix en l'exposició i el debat sobre un tema de la seva especialitat, elegit per sorteig, d'un temari prèviament fixat pel Govern, i el segon, en la presentació i el debat d'una memòria elaborada pel candidat.

3. Per accedir al cos d'inspectors d'educació cal pertànyer a algun dels cossos que integren la funció pública docent, amb una experiència mínima docent de sis anys.

El sistema d'ingrés al cos d'inspectors d'educació és el de concurs oposició, que ha d'atendre, en tot cas, les especialitats que s'estableixen.

Les administracions educatives convoquen el concurs oposició amb subjecció als criteris següents:

a) En la fase de concurs s'ha de valorar la trajectòria professional dels candidats i els seus mèrits específics com a docents. Entre aquests mèrits s'ha de tenir especialment en compte la preparació científica i didàctica a les àrees, assignatures o mòduls d'ensenyament dels quals s'ha impartit; l'acompliment de càrrecs directius, amb avaluació positiva, i pertànyer a qualsevol dels cossos de catedràtics dels ensenyaments escolars.

b) En la fase d'oposició s'han de valorar en l'aspirant els coneixements pedagògics, d'administració i legislació educativa, així com els coneixements i les tècniques específics per a l'acompliment de les funcions inspectores de control, avaluació i assessorament. També s'ha de valorar la seva actualització científica i didàctica en les àrees o assignatures d'ensenyament de les quals ha impartit, així com l'exercici de les activitats dutes a terme al centre.

Els candidats seleccionats mitjançant el concurs oposició han de realitzar per a la seva preparació adequada un període de pràctiques, en finalitzar el qual són nomenats funcionaris de carrera del cos d'inspectors d'educació. L'organització d'aquestes pràctiques correspon, en cada cas, a l'Administració convocant.

4. Els funcionaris docents als quals es refereix aquesta Llei i la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, poden, així mateix, accedir a un cos del mateix grup i nivell de complement de destinació, sense limitació d'antiguitat, sempre que tinguin la titulació exigida i superin el procés

selectiu corresponent. A aquest efecte s'ha de tenir en compte l'experiència docent i les proves que al seu dia es van superar, i queden exempts de la realització de la fase de pràctiques.

Aquests funcionaris, quan accedeixin a un cos —alhora que altres funcionaris pel torn lliure o per algun dels torns que preveu aquesta disposició — tenen prioritats per a l'elecció de destinació.

5. El Govern i les comunitats autònomes han de fomentar convenis amb les universitats que facilitin la incorporació als departaments universitaris dels professors dels cossos docents de nivells corresponents als ensenyaments escolars, en el marc de la disposició addicional vint-i-setena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

6. L'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes, en el marc de la Conferència d'Educació, han d'impulsar l'estudi i la implantació, si s'escau, de mesures destinades al desenvolupament de la carrera professional dels funcionaris docents.

Disposició addicional dotzena. Del títol professional d'especialització didàctica.

1. L'exigència d'estar en possessió del títol d'especialització didàctica per a l'accés a la funció pública docent, i per poder exercir com a professor en pràctiques, s'ha d'interpretar en els termes de l'article 58.4 d'aquesta Llei.

2. Per a l'ingrés als cossos de professors de música i arts escèniques, de professors d'escoles oficials d'idiomes, de professors d'arts plàstiques i disseny i de mestres de taller d'arts plàstiques i disseny es requereix estar en possessió del títol d'especialització didàctica que estableix l'article 58 d'aquesta Llei, així com superar el procés selectiu corresponent.

3. Per exercir la docència dels ensenyaments escolars de règim especial cal estar en possessió del títol de llicenciat, enginyer, arquitecte, o titulació equivalent, a efectes de docència, i del títol d'especialització didàctica a què es refereix l'article 58 d'aquesta Llei.

Disposició addicional tretzena. Concertació dels programes d'iniciació professional.

Les administracions educatives han de concertar els programes d'iniciació professional que, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, els centres concertats d'educació secundària obligatòria imparteixen als seus alumnes.

Disposició addicional catorzena. Centres integrats a formació professional.

El nomenament de la direcció dels centres integrats a formació professional s'ha d'ajustar al que preveu l'article 11.5 de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional.

Disposició addicional quinzena. De la informació de caràcter tributari.

La informació de caràcter tributari que es necessita per a l'acreditació de les condicions econòmiques a les quals es refereixen l'article 4.1 i la disposició addicional cinquena, apartat tercer, la subministra directament l'Agència Estatal d'Administració Tributària a l'Administració educativa, per mitjans informàtics o telemàtics, en el marc de col·laboració que s'estableixi en els termes

i amb els requisits als quals es refereix la disposició addicional quarta de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, i les disposicions que la despleguen.

En la mesura que a través d'aquest marc de col·laboració es pugui disposar de la informació esmentada, no s'exigeix als interessats que aportin individualment certificacions expedides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, ni la presentació, en original, còpia o certificació, de les declaracions tributàries. En aquests casos, el certificat se substitueix per una declaració responsable de l'interessat que compleix les obligacions assenyalades, així com una autorització expressa del mateix interessat perquè l'Agència Estatal d'Administració Tributària subministri la informació a l'Administració educativa.

Disposició addicional setzena. *Participació dels directors.*

Les administracions educatives poden afavorir la participació dels directors de centres mantinguts amb fons públics en òrgans de caràcter consultiu i participatiu.

Disposició addicional dissetena. *Doble titulació.*

El Govern pot establir convenis amb altres estats de la Unió Europea perquè determinats centres públics puguin impartir els ensenyaments de l'educació primària i secundària amb un currículum integrat que permeti a l'alumnat obtenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria i el títol de batxiller i les titulacions equivalents de l'Estat corresponent.

Disposició addicional divuitena. *Concertació de l'educació infantil.*

En relació amb el que disposa l'article 11.2 d'aquesta Llei, les administracions educatives, en el règim de concerts als quals es refereix l'article 75 de la mateixa Llei, i tenint en compte el que preveu l'article 76.1, han d'atendre les sol·licituds formulades pels centres privats, i han de donar preferència, per aquest ordre, a les unitats que se sol·licitin per a primer, segon i tercer curs de l'educació infantil.

Disposició addicional dinovena. *Progressivitat a l'accés al règim de concerts.*

L'accés d'un centre al règim de concerts que preveu l'article 75 d'aquesta Llei es pot establir de manera progressiva des de les unitats dels cursos inferiors fins a completar el nombre d'unitats autoritzades amb un termini màxim no superior a la durada del concert corresponent.

Disposició transitòria primera. *De la durada del mandat dels òrgans de govern dels centres.*

1. La durada del mandat del director i altres membres de l'equip directiu dels centres públics nomenats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei és la que correspongui a la normativa vigent en el moment del nomenament.

2. Les administracions educatives poden prorrogar, per un període màxim d'un any, el mandat dels directors i altres membres de l'equip directiu dels centres públics l'acabament dels quals es produeixi l'any natural d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. El consell escolar dels centres docents mantinguts amb fons públics constituït abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei continua el seu mandat fins a l'acabament d'aquest, com a òrgan de participació en el control i la gestió del centre i amb les atribucions que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions que estiguin vigents. En tot cas, el consell escolar ha d'acabar els procediments iniciats en l'àmbit de les competències que tingui atribuïdes abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *De l'adaptació dels centres que imparteixen educació infantil.*

1. Els centres que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei atenen nens menors de tres anys i que no estiguin autoritzats com a centres d'educació infantil s'han d'adaptar als requisits mínims que el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, estableixin per als centres d'educació preescolar. En la fixació dels requisits mínims s'ha d'establir el termini de què disposen els centres per fer l'adaptació corresponent.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, els centres privats d'educació infantil que no tinguin autorització poden obtenir-la amb subjecció a les normes específiques anteriors a aquesta Llei fins a l'aprovació dels requisits mínims corresponents als centres d'educació preescolar.

Disposició transitòria tercera. *Adquisició de la categoria de director.*

1. Els professors acreditats per a l'exercici de la direcció dels centres docents públics que hagin exercit, després d'aquesta acreditació, el càrrec de director durant un mínim de tres anys anteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, adquireixen la categoria de director.

2. Els professors acreditats per a l'exercici de la direcció dels centres docents públics que exerceixin la direcció en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, adquireixen la categoria de director una vegada transcorreguts tres anys de l'exercici esmentat, després de l'avaluació positiva de la seva tasca.

3. Els professors acreditats per a l'exercici de la direcció dels centres docents públics que no hagin exercit com a directors o ho hagin fet durant un període inferior al que assenyalava l'apartat anterior, han de seguir el procediment que estableix el capítol VI del títol V d'aquesta Llei per a la selecció i el nomenament de director. En cas de ser seleccionats per la Comissió corresponent, estan exempts de la realització de la fase teòrica de la formació inicial.

Disposició transitòria quarta. *Mobilitat dels funcionaris dels cossos docents.*

Mentre no siguin desplegades les normes relatives als cossos de funcionaris docents creats per aquesta Llei, la mobilitat dels funcionaris d'aquests cossos mitjançant concursos de trasllats s'ha d'ajustar a la normativa vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena. *Vigència de normes reglamentàries.*

En les matèries la regulació de les quals remet aquesta Llei a disposicions reglamentàries ulteriors, i mentre aquestes no siguin dictades, hi són aplicables, en cada cas, les normes d'aquest rang fins ara vigents.

Disposició transitòria sisena. *Transformació dels concerts.*

1. Els centres privats que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin concertats els ensenyaments postobligatoris, mantenen el concert per als ensenyaments equivalents. El concert d'aquests ensenyaments té el caràcter de singular.

2. Sense perjudici del que assenyala l'apartat anterior, la transformació dels concerts s'ha de fer en funció de les característiques següents:

Els concerts, els convenis o les subvencions aplicables als centres de primer cicle d'educació infantil o a establiments amb autorització o llicència per atendre nens de fins a tres anys es refereixen als ensenyaments d'educació preescolar, una vegada s'implantïn aquests ensenyaments.

Els concerts, els convenis o les subvencions aplicables als centres de segon cicle d'educació infantil es refereixen a concerts d'educació infantil, una vegada s'implantïn aquests ensenyaments.

Els concerts amb centres de formació professional específica de grau mitjà o superior es transformen en concerts de formació professional de grau mitjà, de grau superior o, si s'escau, de batxillerat.

Els concerts de programes de garantia social es transformen en concerts de programes d'iniciació professional o de formació professional de grau mitjà.

Els concerts amb centres de batxillerat es transformen en concerts de batxillerat, de formació professional de grau mitjà o de grau superior.

3. La transformació dels concerts conforme al que assenyala el número anterior requereix l'autorització dels ensenyaments per als quals el titular del centre sol·liciti la transformació esmentada i es produeix pel nombre d'unitats que el centre tingui concertades.

4. La Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de determinar l'import màxim de les quotes que els centres amb concert singular poden percebre de les famílies.

Disposició transitòria setena.

1. Quan com a conseqüència de les transferències a les comunitats autònomes de l'exercici de competències en matèria d'educació hagi resultat necessària la integració de xarxes que incloguin centres dependents d'altres administracions, el personal laboral fix que realitzi funcions docents en els centres esmentats pot accedir als cossos docents que regula aquesta Llei, a través d'un torn especial establert per a aquest personal i convocat a aquest efecte pels governs respectius de les comunitats autònomes, en la forma que determinin els parlaments autonòmics, i s'ha de respectar, en tot cas, el que estableix la normativa bàsica de l'Estat.

2. Els procediments d'ingrés als quals fa referència aquesta disposició només són aplicables durant un termini de tres anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogats l'article 10.1 i la disposició addicional cinquena de la Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i de finançament de la reforma educativa.

2. Queda derogada la Llei 29/1981, de 24 de juny, de classificació de les escoles oficials d'idiomes i ampliació de les plantilles del seu professorat.

3. Queden derogats els articles 4, 5.5, 6, 7.2.e), 9, 10, 11, 16, 20, 22, 47, 48, 49, 52.1, 53 i 57.d) de

la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

4. Queden derogats els capítols I, II, III i V, del títol I; el capítol II del títol II; el títol III, els articles 3, 4, 5, 6, 31.1 i 2, 32, 39.3, 43.1, segon paràgraf, 55, 57, 58, 62, 66, i les disposicions addicionals segona, novena, desena, apartat segon, i setena de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

5. Queden derogats el capítol II del títol I, títol II, títol III i els articles 35, 36, 38.1, 39, 40, 41, 42 i 43 del títol IV i les disposicions addicionals segona, tercera, cinquena, sisena i vuitena de la Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de participació, avaluació i govern dels centres docents.

6. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificacions de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.*

1. L'article 27.3, segon paràgraf, de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats.»

2. L'article 31.1.e) de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«Els titulars dels centres privats, la designació dels quals es produeix a través de les organitzacions de titulars i empresarials d'ensenyament més representatives.»

3. L'article 54.1 i 2 de Llei orgànica 8/1985, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«1. Els centres concertats han de tenir, com a mínim, els òrgans següents:

- a) Director.
- b) Consell escolar.
- c) Claustre de professors.

2. Les facultats del director són:

a) Dirigir i coordinar totes les activitats educatives del centre, d'acord amb les disposicions vigents, sense perjudici de les funcions del consell escolar del centre.

b) Exercir la direcció del personal docent.

c) Convocar i presidir els actes acadèmics i les reunions de tots els òrgans col·legiats del centre.

d) Visar les certificacions i els documents acadèmics del centre.

e) Executar els acords dels òrgans col·legiats en l'àmbit de les seves facultats.

f) Resoldre els assumptes de caràcter greu plantejats al centre en matèria de disciplina d'alumnes.

g) Totes les altres facultats que li atribueixi el reglament de règim interior en l'àmbit acadèmic.»

4. L'apartat 1 de l'article 56 de la Llei orgànica 8/1985, reguladora del dret a l'educació, en la redacció que en fa l'apartat 4 de la disposició final primera de la Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de par-

ticipació, avaluació i govern dels centres docents, queda redactat de la manera següent:

«1. El consell escolar dels centres concertats està constituït per:

El director.

Tres representants del titular del centre.

Quatre representants dels professors.

Quatre representants dels pares o tutors dels alumnes.

Dos representants dels alumnes, a partir del tercer curs de l'educació secundària obligatòria.

Un representant del personal d'administració i serveis.

A més, en els centres específics d'educació especial i els centres que tinguin aules especialitzades, també forma part del consell escolar un representant del personal d'atenció educativa complementària.

Les administracions educatives han de regular el procediment perquè un dels representants dels pares al consell escolar sigui designat per l'associació de pares més representativa al centre.

Així mateix, els centres concertats que imparteixin formació professional específica poden incorporar al seu consell escolar un representant del món de l'empresa, designat per les organitzacions empresarials, d'acord amb el procediment que les administracions educatives estableixin.»

5. L'article 57.f) de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«f) Emetre informe sobre la programació general del centre que, amb caràcter anual, aprova l'equip directiu.»

6. L'article 58 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«Article 58.

Els alumnes participen en les deliberacions i decisions del consell escolar del centre.»

7. L'article 59 de Llei orgànica 8/1985, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«Article 59.

1. El director dels centres concertats és designat amb l'acord previ entre el titular i el consell escolar. L'acord del consell escolar del centre és adoptat per majoria absoluta dels seus membres.

2. En cas de desacord, el director el designa el consell escolar del centre d'entre una terna de professors proposada pel titular. L'acord del consell escolar del centre s'adopta per majoria absoluta dels seus membres.

3. El mandat del director té una durada de tres anys.

4. El cessament del director requereix l'acord entre la titularitat i el consell escolar del centre.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.*

1. L'article 2.3 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, es modifica afegint un paràgraf l), amb la redacció següent:

«l) El desenvolupament de l'esperit emprenedor.»

2. L'article 41.2 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, queda redactat de la manera següent:

«2. Els alumnes que hagin acabat el tercer cicle de grau mitjà dels ensenyaments de música i dansa obtenen el títol de batxiller si superen les matèries comunes del batxillerat i la corresponent prova general de batxillerat.»

3. A l'article 47 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, se li afegeixen tres nous apartats, amb la redacció següent:

«2. Els alumnes que superin els cicles formatius d'arts plàstiques i disseny de grau mitjà i de grau superior reben, respectivament, el títol de tècnic i tècnic superior d'arts plàstiques i disseny en l'especialitat corresponent.

3. El títol de tècnic d'arts plàstiques i disseny permet l'accés directe a la modalitat d'arts del batxillerat.

4. El títol de tècnic superior d'arts plàstiques i disseny permet l'accés directe als estudis universitaris que es determinin, tenint en compte la seva relació amb els estudis d'arts plàstiques i disseny corresponents.»

4. L'article 48.3 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, queda redactat de la manera següent:

«3. No obstant el que preveuen els apartats anteriors, és possible accedir als graus mitjans i superior d'aquests ensenyaments sense complir els requisits acadèmics establerts, sempre que l'aspirant demostrï tenir tant els coneixements i les aptituds propis de l'etapa educativa anterior com les habilitats específiques necessàries per cursar amb aprofitament els ensenyaments corresponents. Per accedir per aquesta via als cicles formatius de grau superior es requereix tenir vint anys d'edat o estar en possessió del títol de tècnic d'arts plàstiques i disseny i tenir divuit anys d'edat, en ambdós casos complerts l'any natural de realització de la prova.»

Disposició final tercera. *De les referències a la condició de catedràtic i al terme «ensenyaments comuns».*

1. Queden sense efecte totes les referències relatives a la condició de catedràtic incloses en la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

2. Totes les referències fetes en les disposicions vigents al terme «ensenyaments mínims» queden substituïdes pel terme «ensenyaments comuns».

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de participació, avaluació i govern dels centres docents.*

L'article 2.1 de la Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de participació, avaluació i govern dels centres docents, queda redactat de la manera següent:

«1. La comunitat educativa participa en els centres a través del consell escolar. Els professors també ho fan a través del claustre.»

Disposició final cinquena. *Dels inspectors d'educació.*

Les administracions educatives han d'adscriure els inspectors d'educació a les especialitats que s'estableixin en aplicació de l'article 106 d'aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Del títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.1a, 18a i 30a de la Constitució.

Disposició final setena. *Vigència de la Llei 12/1987, de 2 de juliol, sobre establiment de la gratuïtat dels estudis de batxillerat, formació professional i arts aplicades i oficis artístics als centres públics i l'autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.*

Continua en vigor, amb les modificacions derivades d'aquesta Llei, la Llei 12/1987, de 2 de juliol, sobre establiment de la gratuïtat dels estudis de batxillerat, formació professional i arts aplicades i oficis artístics als centres públics i l'autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.

Disposició final vuitena. *De l'alta inspecció.*

El Govern ha de regular l'organització i el règim de personal de l'alta inspecció, així com la seva dependència i procediments d'actuació.

Disposició final novena. *Desplegament d'aquesta Llei.*

Les normes d'aquesta Llei poden ser desplegades per les comunitats autònomes, a excepció de les relatives a les matèries la regulació de les quals la Llei encomana al Govern o que, per la seva pròpia naturalesa, corresponen a l'Estat de conformitat amb el que estableix la disposició addicional primera, número 2, de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

Disposició final desena. *Del caràcter de llei orgànica d'aquesta Llei.*

Aquesta Llei té el caràcter de llei orgànica, a excepció dels preceptes següents: els articles 5 i 6 del títol preliminar; els capítols II i III del títol I; els articles 17, 18 i 19 del capítol IV del títol I; els apartats 3 i 4 de l'article 23 i els articles 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, així com els apartats 1, 2 i 5 de l'article 37 del capítol V del títol I; l'article 38 i l'article 39 del capítol VI del títol I; els articles 40 i 41, i els articles 43, 44, 45, 46, 47 i 48 del capítol VII del títol I; el títol II; III; IV; els articles 66, 67, 68.1, 2, 3, 6, 7 i 8, 69, 70, els apartats 2 i 4 de l'article 72, l'article 85 i l'article 92.3 i 4 del títol V; el títol VI i el títol VII; disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, sisena, setena, vuitena, novena, desena, onzena, dotzena, quinzena, setzena i dissetena; disposicions transitòries segona, quarta, cinquena i setena; i disposicions finals segona, apartats 2, 3 i 4, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena, vuitena, novena i onzena.

Disposició final onzena. *De l'entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor vint dies després de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei orgànica.

Madrid, 23 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

25038 LLEI 48/2002, de 23 de desembre, del cadastre immobiliari. («BOE» 307, de 24-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La història del cadastre a Espanya discorre paral·lela al naixement i evolució de l'Estat modern, i els seus moments de més o menys significació han estat, generalment, un ressò nítid de les diferents situacions per les quals ha passat la hisenda pública. Així ho demostra la posició assolida pel cadastre al llarg dels segles XVIII i XIX, sempre marcada pels successius intents de reforma de la nostra hisenda entre els quals s'ha de destacar la magna investigació cadastral empresa pel marquès de La Ensenada, a mitjan aquella centúria, per dotar la nació de l'instrument imprescindible per a la justa exacció de l'impost territorial.

Paral·lelament a aquesta evolució, les normes que regulen el cadastre s'han succeït en el temps fins a arribar, el 23 de març de 1906, a la promulgació de la Llei del cadastre topogràfic parcel·lari, últim text autònom d'aquest rang que va regular, i encara ho fa parcialment, aquesta institució. Des d'aleshores, els seus principis rectors van quedar units a diverses lleis reguladores de diferents figures tributàries, vincle lògic si es té en compte que l'origen i el principal ús del cadastre al nostre país és, sense cap dubte, el tributari.

Tanmateix, juntament amb la finalitat tributària, el cadastre ha vist sorgir en els últims anys la necessitat que la informació que conté sigui utilitzada per a moltes altres activitats, tant públiques com privades, i ha evolucionat fins a convertir-se en el que és avui: una gran infraestructura d'informació territorial disponible per a totes les administracions públiques, fedataris, empreses i ciutadans en general, la presència en la societat i la complexitat de les quals demana l'existència d'una llei pròpia que en reguli la configuració i l'activitat. Amb això es garanteix que la institució cadastral estigui eficaçment no només al servei dels principis de generalitat i justícia tributària, sinó també capacitada per facilitar l'assignació equitativa dels recursos públics, principis constitucionals en l'aplicació material dels quals és ja avui notable la col·laboració del cadastre, com ho prova la seva utilització per les diverses administracions per a la gestió o el control de subvencions nacionals o comunitàries, o la progressiva incorporació de la informació gràfica i de la identificació cadastral de les finques al Registre de la propietat.

Aquest Registre, institució a la qual l'ordenament jurídic atribueix la funció essencial, pròpia de qualsevol Estat modern, de garantir la protecció dels drets inscrits i, amb això, del tràfic juridicoimmobiliari, és l'únic registre que té efectes de fe pública respecte a la titularitat i els drets reals sobre béns immobles.

Els tres lustres que han transcorregut des de la publicació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, última que, al seu torn, disciplina també el cadastre, han estat testimonis de la creixent percepció de la importància de coordinar i unificar totes les tasques relacionades amb la seva elaboració o, el que és el mateix, amb el manteniment actualitzat de